

Skatteministeriet  
Udkast

J.nr. 2024 - 963

**Forslag**

til

**Lov om ændring af momsloven, opkrævningsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love  
(Sanering og modernisering af sanktioner på skatteområdet)**

**§ 1**

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 209 af 27. februar 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1310 af 6. december 2019 og lov nr. 332 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 62, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 11, stk. 1,«: »nr. 2-4,«.

**§ 2**

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. §§ 5 a-5 g ophæves.

**§ 3**

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 835 af 3. juni 2022, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1796 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 60, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.«

## UDKAST

2. I § 60 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Den, der overtræder stk. 1 med forsæt til uberettiget at opnå udbetaling af omkostningsgodtgørelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

### § 4

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1446 af 21. juni 2021, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 333 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:

1. § 26 a ophæves.

### § 5

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 600 af 5. maj 2020, som ændret senest ved § 13 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. § 18 a ophæves.

### § 6

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og § 14 i lov nr. 1795 af 28. december 2023 og senest ved lov nr. 331 af 9. april 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 1, nr. 4, udgår: »eller«.

2. I § 22, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

## UDKAST

### § 7

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 179 af 22. februar 2023, som ændret ved § 3 i lov nr. 715 af 25. juni 2010, § 37 i lov nr. 753 af 13. juni 2023 og § 2 i lov nr. 1796 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 1, ændres »§ 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2,« til: »denne lov«.
2. I § 21, stk. 2, ændres »§ 832, stk. 2 og 3,« til: »§ 832, stk. 4, og § 834«.

### § 8

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 2729 af 21. december 2021, som ændret ved § 11 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, § 12 i lov nr. 755 af 13. juni 2023 og § 22 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 6, stk. 2,« til: »§ 6, stk. 3,«.

### § 9

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1241 af 22. august 2022, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1563 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. § 30, stk. 6, ophæves.  
Stk. 7 bliver herefter stk. 6.

### § 10

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 8. januar 2024, som ændret ved § 9 i lov nr. 482 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften* før § 75 ophæves.
2. §§ 75-81 ophæves.
3. I § 83, stk. 5, ændres »Begås overtrædelsen« til: »Overtrædes stk. 1-3«.

# UDKAST

## § 11

I lov om afgifter af spil, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 13. august 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 2226 af 29. december 2020 og § 2 i lov nr. 375 af 28. marts 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 33, *stk. 1*, ændres »den, som« til: »den, der«.
2. I § 33, *stk. 2*, ændres »Den, der« til: »Den, som«.

## § 12

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 417 af 23. april 2024, foretages følgende ændring:

1. § 31 a ophæves.

## § 13

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1083 af 22. juni 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, § 6 i lov nr. 2227 af 29. december 2020, § 1 i lov nr. 369 af 2. april 2023 og § 16 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 30, *stk. 1*, ændres »den, som« til: »den, der«.
2. I § 30, *stk. 2*, ændres »Den, der« til: »Den, som«.

## § 14

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 21. februar 2024, som ændret ved § 6 i lov nr. 333 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:

1. § 25 a ophæves.

## § 15

## UDKAST

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 416 af 23. april 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 333 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:

1. § 25 a ophæves.

### § 16

*Stk. 1.* Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

*Stk. 2.* Regler udstedt i medfør af selskabsskattelovens § 30, stk. 7, jf. lovbekendtgørelse nr. 1241 af 22. august 2022, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1563 af 12. december 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af selskabsskattelovens § 30, stk. 6, jf. denne lovs § 9, nr. 1.

# UDKAST

## *Bemærkninger til lovforslaget*

### *Almindelige bemærkninger*

#### Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Sanering af regler om konfiskation af punktafgiftspligtige varer
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 2.1.3. Den foreslåede ordning
  - 2.2. Sanering af regler om kreditbegrænsning
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 2.2.3. Den foreslåede ordning
  - 2.3. Sanering af regler om revisorpålæg
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 2.3.3. Den foreslåede ordning
  - 2.4. Sanering af regler om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat
    - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 2.4.3. Den foreslåede ordning
  - 2.5. Modernisering af sanktioner ved overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse
    - 2.5.1. Gældende ret
    - 2.5.2. Skatteministeriets overvejelser
    - 2.5.3. Den foreslåede ordning
  - 2.6. Modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse
    - 2.6.1. Gældende ret
    - 2.6.2. Skatteministeriets overvejelser

## UDKAST

2.6.3. Den foreslåede ordning

2.7. Modernisering af sanktionspraksis ved unddragelse af spilleafgift og tinglysningsafgift

2.7.1. Gældende ret

2.7.2. Skatteministeriets overvejelser

2.7.3. Den foreslåede ordning

2.8. Indførelse af strafansvar ved overdragelse m.v. af varer, hvoraf der ikke er betalt forbrugsafgift

2.8.1. Gældende ret

2.8.2. Skatteministeriets overvejelser

2.8.3. Den foreslåede ordning

2.9. Justeringer af teknisk karakter i køretøjsregistreringsloven og lønsumsafgiftsloven

2.9.1. Gældende ret

2.9.2. Skatteministeriets overvejelser

2.9.3. Den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Principper for digitaliseringsklar lovgivning

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Klimamæssige konsekvenser

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

## 1. Indledning

Med lovforslaget foreslås det at gennemføre en sanering af sanktionsbestemmelser i skatte- og afgiftslovgivningen, som ikke eller kun sjældent bliver anvendt i praksis, fordi andre sanktioner erfaringsmæssigt er mere effektive.

Sanktionsbestemmelserne er udvalgt på grundlag af rapporten Afrapportering fra arbejdsgruppe om administrative sanktioner (herefter rapporten) til Folketingets Skatteudvalg, jf. SAU alm. del (2021-22) – bilag 66. Rapporten er udarbejdet med deltagelse af bl.a. Skattestyrelsen og indeholder på baggrund af en gennemgang af Skatteforvaltningens anvendelse af sanktioner forslag til, hvilke sanktioner der vurderes at kunne blive afskaffet.

Det foreslås på denne baggrund at ophæve reglerne om konfiskation af punktafgiftspligtige varer i chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Det foreslås desuden at ophæve reglerne om revisorpålæg i opkrævningsloven og skattekontrolloven. Det foreslås desuden at ophæve reglerne om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat i selskabsskatteloven. Herudover foreslås det, at anvendelsesområdet for reglerne om kreditbegrænsning i momsloven indskrænkes.

I forbindelse med undersøgelsen af muligheden for at sanere sanktioner er der afdækket en række initiativer, som vil kunne modernisere dele af lovgivningen på Skatteministeriets område.

Det foreslås at modernisere straffebestemmelsen og tilkendegive et ønsket sanktionsniveau for overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse, så både straffebestemmelsen og sanktionsniveauet svarer til lignende bestemmelser i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning.

Det foreslås desuden, at den lempeligere udmåling af en bøde for passiv skatteunddragelse, der er begået groft uagtsomt, afskaffes, så udmålingen svarer til, hvad der gælder for grov uagtsom skatteunddragelse i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning.

Det foreslås desuden, at sanktionsniveauet for overtrædelse af lov om afgifter af spil (herefter spilleafgiftsloven) og tinglysningsafgiftsloven moderniseres, så det svarer til sanktionsniveauet i den øvrige afgiftslovgivning.

Det foreslås desuden at indføre strafansvar over for den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift,



som skulle have været betalt efter lov om forskellige forbrugsafgifter (herafter forbrugsafgiftsloven), eller forsøger herpå. Straffebestemmelsen vil svare til straffebestemmelser, der fremgår i en række andre punktafgiftslove.

Lovforslaget indeholder herudover en mindre række ændringer, der har til formål at ajourføre henvisninger til andre bestemmelser i lovgivningen.

## **2. Lovforslagets hovedpunkter**

### **2.1. Sanering af regler om konfiskation af punktafgiftspligtige varer**

#### **2.1.1. Gældende ret**

Der fremgår af visse punktafgiftslove en bestemmelse om konfiskation, hvorefter der ved grove eller gentagne overtrædelser om forsætlig unddragelse skal ske konfiskation af de varer, overtrædelserne vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne beløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. Hvis der sker konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer. En bestemmelse med det beskrevne indhold fremgår bl.a. af chokoladeafgiftslovens § 26 a.

Bestemmelserne om konfiskation blev indført med henblik på at stramme indsatsen over for de virksomheder og personer, som bevidst baserer dele af deres omsætning på handel med ikke afgiftsberigtigede varer, jf. Folketings-tidende 2008-09, tillæg A, side 2083.

Det beror ifølge lovbemærkningerne, jf. i det hele Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 2084, på en konkret vurdering, hvornår en overtrædelse er så grov, at der kan ske konfiskation ved enkeltstående overtrædelser. Det er forudsat, at der som udgangspunkt sker konfiskation, hvis en enkeltstående overtrædelse eksempelvis vedrører en lastbil fuld af afgiftspligtige varer. Det gælder også, hvis der er tale om afgiftspligtige varer omfattet af forskellige afgiftslove, og disse afgiftslove indeholder en konfiskationsbestemmelse. Gentagne overtrædelser foreligger, når der ved forskellige tilfælde er sket overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift vedrørende forskellige varepartier. Det gælder, uanset om overtrædelserne foreligger til samtidig bedømmelse, eller om den, der har unddraget, tidligere er straffet og i en ny sag bliver dømt. Det er i lovbemærkningerne forudsat, at der som udgangspunkt sker konfiskation ved gentagne overtrædelser, medmindre der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at retten efter en konkret vurdering finder, at der ikke bør ske konfiskation. Det kan for eksempel være, fordi unddragelsen af afgift angår et bagatelagtigt beløb.

Det er straffelovens almindelige regler om konfiskation, som i øvrigt finder anvendelse. Det indebærer bl.a., at det er domstolene, der træffer afgørelse om konfiskation i forbindelse med straffesagen.

Skatteforvaltningen kan ikke foretage beslaglæggelse med henblik på konfiskation. Det indebærer, at sager, hvor der vurderes at være forsæt til afgiftsunddragelse over 1.000 kr., skal sendes til politiet med anmodning om beslaglæggelse i henhold til retsplejelovens kapitel 74, dels til sikring af skyldige afgifter, bødebeløb og sagsomkostninger, dels til sikring af et krav om konfiskation. En sag, hvor der er foretaget en beslaglæggelse med henblik på konfiskation, kan Skatteforvaltningen ikke afslutte med et administrativt bødeforelæg.

### 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser

Det fremgår af rapporten, der blev oversendt til Folketingets Skatteudvalg, at bestemmelserne om konfiskation kun sjældent bliver anvendt, fordi der i sager, hvor bestemmelserne kan være aktuelle at anvende, ofte sker beslaglæggelse eller konfiskation af varerne af andre myndigheder, især Fødevarerstyrelsen. Herudover bemærkes det, at bestemmelserne om konfiskation har den konsekvens, at afgiftspligten for de konfiskerede varer bortfalder, og at regler om sikkerhedsstillelse og om tvangsafmelding ikke kan anvendes.

Da sikkerhedsstillelse og tvangsafmelding anses for at være effektive reaktionsmuligheder til at sikre mod tab for statskassen, findes det uhensigtsmæssigt, at Skatteforvaltningen risikerer at være afskåret fra at kunne benytte sig af disse muligheder.

I rapporten fremgår det desuden, at det er ressourcemæssigt tungt at administrere reglerne om konfiskation.

Det er derfor den sammenfattende vurdering, at fordelene ved bestemmelserne om konfiskation ikke opvejer de uhensigtsmæssigheder, der er forbundet med at anvende dem, jf. ovenfor. På denne baggrund, og da bestemmelserne kun bliver anvendt sjældent i praksis, vurderes bestemmelserne at kunne ophæves.

### 2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelserne om konfiskation ophæves i chokoladeafgiftslovens § 26 a, emballageafgiftslovens § 18 a, spiritusafgiftslovens § 31 a, tobaksafgiftslovens § 25 a og øl- og vinafgiftslovens § 25 a.

Forslaget vil medføre, at der ikke længere ved grove eller gentagne tilfælde af afgiftsunddragelse i medfør af de nævnte love vil skulle ske konfiskation af de varer, lovovertrædelsen vedrører.

## 2.2. Sanering af regler om kreditbegrænsning

### 2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af momslovens § 62, stk. 1, 1. pkt., at Skatteforvaltningen uanset §§ 57 og 64 kan pålægge registrerede virksomheder at indsende angivelse og indbetale moms efter reglerne i opkrævningslovens § 2, når betingelserne i opkrævningslovens § 11, stk. 1, er opfyldt.

Et pålæg efter momslovens § 62 betegnes forkortet afregning og medfører en kreditbegrænsning, da en virksomhed efter omstændighederne skal angive og indbetale moms på et tidligere tidspunkt, end de almindelige regler foreskriver. For eksempel er afgiftsperioden efter de almindelige regler kvartalet for en virksomhed, hvis samlede afgiftspligtige leverancer overstiger 5 mio. kr. årligt, men udgør højst 50 mio. kr. årligt, jf. momslovens § 57, stk. 3, 1. pkt. Virksomhedens angivelse til Skatteforvaltningen skal foretages senest den 1. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb. Hvis virksomheden får et pålæg i medfør af momslovens § 62, bliver afgiftsperioden forkortet til 1 måned, og virksomheden skal derfor have angivet og indbetalt senest den 15. i den første måned efter afgiftsperiodens udløb.

Formålet med reglerne om forkortet afregning er at bidrage til at mindske statens risiko for tab i tilfælde, hvor en betalingspligtig viser tegn på at kunne påføre et tab for staten.

Det er som anført ovenfor et krav for at anvende forkortet afregning i medfør af momslovens § 62, stk. 1, at betingelserne i opkrævningslovens § 11, stk. 1, er opfyldt. Efter § 11, stk. 1, kan Skatteforvaltningen pålægge en virksomhed at stille sikkerhed, bl.a. når virksomheden for de seneste 12 afregningsperioder fire gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter m.v. omfattet af opkrævningsloven og, for så vidt angår enkeltmandsvirksomheder, tillige personskatter og bidrag, herunder restskat, der vedrører virksomhedens drift, og virksomheden ikke rettidigt har afgivet oplysninger til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, litra b.

Det er samtidig et krav for at anvende forkortet afregning, at Skatteforvaltningen efter en konkret vurdering skønner, at den pågældende virksomheds drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 3, 1. pkt. Denne vurdering sikrer, at der ikke stilles krav om sikkerhed i tilfælde, hvor det er undskyldende omstændigheder, som har medført, at en af betingelserne i § 11, stk. 1, er opfyldt. En undskyldende omstændighed kan for eksempel være pludselig opstået sygdom eller manglende betaling fra en betydelig kunde. Der henvises til afsnit A.D.9.2.2 i Den juridiske vejledning for en nærmere beskrivelse af den konkrete vurdering.

## UDKAST

En virksomhed, der har været pålagt forkortet afregning, kan anvende de almindelige regler om angivelse og indbetaling, når virksomheden i en periode på 12 måneder rettidigt har indbetalt afgiften, og virksomheden ikke er i restance med afgift eller vedrørende andre registreringsforhold, jf. momslovens § 62, stk. 6.

### 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser

Det fremgår af rapporten, der blev oversendt til Folketingets Skatteudvalg, at bestemmelsen om kreditbegrænsning foreslås afskaffet for så vidt angår tilfælde, hvor en virksomhed gentagne gange ikke betaler rettidigt. Det er begrundet med, at Skatteforvaltningen også har mulighed for at pålægge virksomheden at stille sikkerhed, og at sikkerhedsstillelse i disse tilfælde vurderes at være en mere effektiv reaktionsmulighed.

Et pålæg om forkortet afregning anses for en mindre indgribende reaktion over for en virksomhed end et pålæg om sikkerhedsstillelse. Pålæg om forkortet afregning skal derfor anvendes, når det er relevant, og hvor sikkerhedsstillelse ikke anses for nødvendigt og proportionalt. Det er på denne baggrund vurderingen, at Skatteforvaltningens mulighed for at anvende pålæg om forkortet afregning skal bevares i tilfælde, der er omhandlet i opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 2-4.

### 2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at foretage en begrænsning af anvendelsesområdet for momslovens § 62, stk. 1, så Skatteforvaltningen kun vil kunne give et pålæg om forkortet afregning i medfør af bestemmelsen, såfremt betingelserne i opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 2-4, er opfyldt.

Formålet med forslaget er at afskaffe Skatteforvaltningens mulighed for at give pålæg om forkortet afregning i tilfælde omfattet af opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen vil kunne give pålæg om forkortet afregning i medfør af momslovens § 62, stk. 1, når en virksomheds kapitalgrundlag, herunder den lovpligtige kapital i selskaber, er trukket ud af virksomheden, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 2. Skatteforvaltningen vil desuden kunne give pålæg om forkortet afregning i medfør af momslovens § 62, stk. 1, når der efter virksomhedens registrering opstår eller konstateres forhold, som efter opkrævningslovens § 11, stk. 2, jf. stk. 4, kan begrunde pålæg om sikkerhedsstillelse, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 3. Endelig vil Skatteforvaltningen kunne give pålæg om forkortet afregning i medfør af momslovens § 62, stk. 1, når virksomheden leverer varer eller ydelser med leveringssted her i landet, jf. momslovens kapitel 4, og de

skatter og afgifter m.v., der opstår i forbindelse med virksomhedens levering af varerne eller ydelserne, antages forsætligt eller groft uagtsomt ikke at ville blive afregnet til Skatteforvaltningen, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 4.

### **2.3. Sanering af regler om revisorpålæg**

#### 2.3.1. Gældende ret

Skattekontrollovens §§ 75-81 indeholder regler om Skatteforvaltningens mulighed for at træffe en afgørelse over for en skattepligtig, der er bogføringspligtig, om at få en statsautoriseret eller registreret revisor til at udarbejde den skattepligtiges skattemæssige årsregnskab. Afgørelsen bliver betegnet som et revisorpålæg, jf. også overskriften før § 75 i skattekontrolloven.

Det er en forudsætning for at anvende reglerne om revisorpålæg, at den skattepligtige har pligt til at indgive et skattemæssigt årsregnskab til Skatteforvaltningen efter regler fastsat efter skattekontrollovens § 6, jf. skattekontrollovens § 75, stk. 1. Det er desuden en forudsætning, at en af betingelserne i stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt. Et eksempel er, at bogføringslovens regnskabsbestemmelser i væsentligt omfang ikke er opfyldt, jf. stk. 1, nr. 3.

Skatteforvaltningen skal ved en afgørelse om revisorpålæg tage hensyn til den skattepligtiges personlige forhold, herunder den pågældendes betalingssevne, jf. skattekontrollovens § 75, stk. 2. Foruden den skattepligtiges betalingssevne kan personlige forhold, der efter omstændighederne vil skulle tages hensyn til, være alvorlig sygdom.

Det fremgår af § 76, stk. 1, at før Skatteforvaltningen træffer afgørelse efter § 75, skal forvaltningen skriftligt underrette den skattepligtige om den påtænkte afgørelse. Der fastsættes en frist for den skattepligtige til at komme med bemærkninger, som ikke kan være på mindre end 15 dage, jf. § 76, stk. 2.

Indgiver den skattepligtige inden 2 måneder fra udløbet af den frist, som Skatteforvaltningen har fastsat efter § 76, stk. 2, et årsregnskab, der opfylder kravene fastsat i regler efter § 6, stk. 1, nr. 1, bortfalder Skatteforvaltningens afgørelse, jf. § 77, stk. 1.

Efter § 78 har den skattepligtige mulighed for at stille forslag om, hvilken revisor der skal udarbejde regnskabet. § 79 indeholder regler om udredningen af honorar til revisor og virksomhedens pligt til at refundere udgifterne til Skatteforvaltningen. § 80 fastsætter, at opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter også gælder ved opkrævning af

## UDKAST

Skatteforvaltningens udlæg til revisor hos den skattepligtige. Det fremgår af § 81, at Skatteforvaltningens afgørelser efter § 75, jf. § 76, § 77, stk. 3, § 78, stk. 2, eller § 79, stk. 2, kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og at klage ikke har opsættende virkning.

Reglerne om revisorpålæg i skattekontrolloven blev indført ved lov nr. 325 af 18. maj 2005. Det fremgår af lovbemærkningerne om baggrunden for reglerne, at Skatteforvaltningen under kontrolbesøg ofte kunne konstatere, at bogførings- og regnskabsmateriale var mangelfuldt eller ikkeeksisterende. Det blev derfor foreslået, at Skatteforvaltningen skulle kunne lade en statsautoriseret eller registreret revisor udarbejde et regnskab for den skattepligtiges regning. Hensigten var at lade muligheden for revisorpålæg tjene som et supplement til reglerne om bl.a. skattetillæg og skønsmæssig ansættelse. Det fremgår endvidere, at det »især« var hensigten, at revisorpålægget skulle anvendes i tilfælde, hvor den skattepligtige udviser en adfærd, der udtrykte, at den pågældende ikke agtede at opfylde sin selvangivelses- og regnskabspligt, for eksempel hvis den skattepligtige afleverede et regnskab af en standard, som var uanvendeligt for Skatteforvaltningen, jf. i det hele Folketingstidende 2004-05, 2. samling, tillæg A, side 1563.

Opkrævningsloven indeholder også regler om Skatteforvaltningens mulighed for at give et revisorpålæg, jf. lovens §§ 5 a-5 g.

Det fremgår af opkrævningslovens § 5 a, stk. 1, at Skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om, at en statsautoriseret eller registreret revisor for virksomheden udarbejder et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov, hvis omstændigheder som nævnt i bestemmelsens nr. 1 eller 2 er opfyldt. Efter nr. 1 har virksomheden ikke udarbejdet et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov. Efter nr. 2 kan størrelsen af det tilsvarende, der påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskab.

§ 5 b fastsætter et krav om høring af virksomheden, inden Skatteforvaltningen træffer afgørelse om revisorpålæg, mens § 5 c indeholder regler om bortfald af en afgørelse om revisorpålæg, hvis virksomheden inden 2 måneder fra udløbet af høringsfristen efter § 5 b, stk. 2, indgiver et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov. Virksomheden kan ifølge § 5 d inden udløbet af fristen i § 5 c, stk. 1, stille forslag om, hvilken revisor der skal udarbejde regnskabet.

## UDKAST

§ 5 e indeholder regler om udredningen af honorar til revisor og virksomhedens pligt til at refundere udgifterne til Skatteforvaltningen. § 5 f fastsætter, at de almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter i opkrævningsloven gælder også ved opkrævning af Skatteforvaltningens udlæg til revisor hos virksomheden. Det fremgår af § 5 g, at Skatteforvaltningens afgørelser efter § 5 a, jf. § 5 b, § 5 c, stk. 3, § 5 d, stk. 2, eller § 5 e, stk. 2, kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og at klage ikke har opsættende virkning.

Reglerne om revisorpålæg i opkrævningsloven blev indført ved lov nr. 325 af 18. maj 2005, det vil sige samtidig med reglerne i skattekontrolloven, jf. ovenfor. Reglerne i opkrævningsloven er siden ændret ved lov nr. 1555 af 19. december 2017, hvorefter et revisorpålæg kan påklages til Landsskatteretten, og der ikke kan udstedes et revisorpålæg, hvis en virksomhed er taget under rekonstruktionsbehandling eller konkurs, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 15 som fremsat, pkt. 2.6.2.

### 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser

Det fremgår af rapporten, der blev oversendt til Folketingets Skatteudvalg, at bestemmelserne om revisorpålæg kun sjældent bliver anvendt. Det er begrundet med, at der i praksis som regel ikke er et regnskabsgrundlag til stede i de virksomheder, hvor et revisorpålæg kan være en relevant sanktion. Det manglende regnskabsgrundlag medfører, at det bliver en vanskelig og tidskrævende opgave for en revisor at udarbejde et skatteregnskab, hvilket fører til en uforholdsmæssig høj udgift til revisoren. Det er Skatteforvaltningen, der forlods betaler revisoren, hvilket indebærer en risiko for tab i tilfælde af, at virksomheden lukker inden betalingen til Skatteforvaltningen for udlægget.

At bestemmelserne om revisorpålæg kun sjældent bliver anvendt, er desuden begrundet med, at hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at en virksomhed ikke har et fyldestgørende regnskab, vil Skatteforvaltningen erfaringsmæssigt typisk have mulighed for på anden vis at kunne opnå de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage en opgørelse af den skatte- eller afgiftspligtiges skatteansættelse eller afgiftstilsvaret.

Det er på denne baggrund vurderingen, at bestemmelserne om revisorpålæg vil kunne afskaffes.

### 2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve bestemmelserne om revisorpålæg i skattekontrolloven og opkrævningsloven.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen ikke vil kunne udstede et pålæg i medfør af skattekontrollovens §§ 75-79 til en skattepligtig om at anvende en statsautoriseret eller registreret revisor til at udarbejde et regnskab på vegne af den skattepligtige. Forslaget vil desuden medføre, at Skatteforvaltningen tilsvarende ikke vil kunne udstede et pålæg i medfør af opkrævningslovens §§ 5 a-5 g til en virksomhed om, at statsautoriseret eller registreret revisor for virksomheden skal udarbejde et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov.

### **2.4. Sanering af regler om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat**

#### 2.4.1. Gældende ret

Det fremgår af selskabsskattelovens § 29 A, stk. 1, at selskaber og foreninger m.v. skal betale indkomstårets forventede indkomstskat i løbet af indkomståret, jf. dog § 30 A. Beløb, der indbetales i løbet af indkomståret, benævnes acontoskat. Hvor selskabet m.v. anvender et andet indkomstår end kalenderåret (forskudt indkomstår), betales acontoskatten for et givet indkomstår i det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for.

Det fremgår af § 30, stk. 1, 1. pkt., at restskat og tillæg efter § 29 B for selskaber og foreninger m.v. forfalder til betaling den 1. november i kalenderåret efter indkomståret eller ved et forskudt indkomstår fra den 1. november i kalenderåret efter det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for.

§ 30 A indeholder en række særregler angående betaling af indkomstskat for selskaber og foreninger m.v. Det følger bl.a. heraf, at for selskaber og foreninger m.v., hvis første indkomstår er påbegyndt før den 29. januar 1992, forfalder indkomstskatten som hovedregel til betaling den 1. november i det kalenderår, der følger efter indkomståret, jf. § 30 A, stk. 1, 1. pkt. I disse tilfælde finder § 29 B tilsvarende anvendelse ved beregning af restskat og overskydende skat, jf. 2. pkt.

Selskabsskattelovens § 30, stk. 6, indeholder bestemmelser om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat, det vil sige, at forfaldstidspunktet for betaling af selskabsskatten bliver fremrykket i forhold til tidspunktet efter de almindelige regler.



## UDKAST

Det fremgår af § 30, stk. 6, 1. pkt., at hvis et selskab eller en forening m.v. er i væsentlig restance med restskat som nævnt § 30, stk. 1 eller 2, eller med indkomstskat som nævnt i § 30 A, stk. 1, kan Skatteforvaltningen bestemme, at de nævnte skatter forfalder til betaling samtidig med oplysningsfristen i skattekontrollovens §§ 12 og 13 og § 14, stk. 1.

Det fremgår af selskabsskattelovens § 30, stk. 6, 2. pkt., at hvis et selskab eller en forening m.v. er i væsentlig restance med acontoskat som nævnt i § 29 a, kan Skatteforvaltningen bestemme, at de nævnte skatter forfalder til betaling før de i bestemmelsen anførte tidspunkter.

Bestemmelser om forkortet afregning for selskabsskat blev oprindeligt indsat ved lov nr. 391 af 6. juni 1991 i den dagældende lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. I lovbemærkningerne til disse regler fremgik, at muligheden for forkortet afregning af selskabsskat forventedes at have en betydelig præventiv virkning, men at den konkrete anvendelse af bestemmelsen måtte afhænge af omstændighederne, jf. Folketingstidende 1990-91, 2. samling, tillæg A, spalte 4495f.

Det følger desuden af lovbemærkningerne, at en begrænsning af kredittiden som følge af forkortet afregning kan anvendes, når restancen udgør mindst 100.000 kr. Det indebærer i praksis, at der ved kriteriet om »væsentlig« restance forstås en restance på mindst 100.000 kr. Det beror imidlertid på en konkret vurdering, om restancen må anses for væsentlig, jf. afsnit A.D.9.2.9 i Den juridiske vejledning, hvor der er givet et eksempel på denne vurdering.

### 2.4.2. Skatteministeriets overvejelser

Det fremgår af rapporten, der blev oversendt til Folketingets Skatteudvalg, at bestemmelsen om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat foreslås afskaffet. Det er begrundet med, at sanktionen er rettet mod en snæver gruppe af selskaber m.v., da der skal være tale om en restance på mindst 100.000 kr. I tilfælde, hvor sanktionen vil kunne være relevant, er der erfaringsmæssigt typisk iværksat andre tiltag over for det pågældende selskab m.v. For eksempel har et selskab, der har en restance på mindst 100.000 kr. i selskabsskat, typisk forinden oparbejdet en restance for f.eks. moms, og hvor der som følge af momsrestancen allerede er iværksat tiltag over for den pågældende.

Det er på denne baggrund vurderingen, at reglerne om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat vil kunne afskaffes.

### 2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve bestemmelserne om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat i selskabsskatteloven.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen ikke vil kunne fremrykke forfaldstidspunktet for betaling af selskabsskat for selskaber, der er i væsentlig restance med restskat, jf. hertil selskabsskattelovens § 30, stk. 6.

### **2.5. Modernisering af sanktioner ved overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse**

#### **2.5.1. Gældende ret**

Skatteforvaltningslovens kapitel 19 indeholder regler om omkostningsgodtgørelse. Det fremgår af reglerne, at der ydes godtgørelse på 50 pct. for udgifter til sagkyndig bistand m.v., som en godtgørelsesberettiget skatte- eller afgiftspligtig person efter skatteforvaltningslovens § 53 ifølge regning skal betale eller har betalt, når den godtgørelsesberettigede ikke får medhold i sagen eller kun opnår medhold i mindre grad. Hvis den godtgørelsesberettigede får fuldt medhold eller medhold i overvejende grad, ydes godtgørelsen med 100 pct., jf. skatteforvaltningslovens § 52, stk. 1.

Der er i medfør af skatteforvaltningslovens § 58 udstedt bekendtgørelse nr. 2051 af 11. november 2021 om oplysninger om udgifter til sagkyndig bistand m.v. ved godtgørelse efter skatteforvaltningslovens kapitel 19. Bekendtgørelsen indeholder regler, som fastsætter, hvilke dokumenter der skal vedlægges en ansøgning om omkostningsgodtgørelse.

Det fremgår af skatteforvaltningslovens § 60, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. § 60 stk. 2.

Der er i dag ikke fastlagt en bødepraksis for overtrædelse af § 60, stk. 1.

Straffebestemmelser for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen, der angår unddragelse af skatter og afgifter, er typisk udformet sådan, at der straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, hvor strafferammen er fængsel indtil 8 år.

Der er i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023 tilkendegivet et ønsket straffniveau i sager om overtrædelse af bl.a. skattekontrolloven, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff. Det

## UDKAST

fremgår af lovbemærkningerne, at i sager, hvor en fysisk person har forsæt til at unddrage skatter eller afgifter for 500.000 kr. eller derover, straffes med fængsel og en tillægsbøde svarende til det dobbelte af unddragelsens størrelse. En overtrædelse, hvor der er forsæt til at unddrage for 500.000 kr. eller derover, henføres som udgangspunkt til straffelovens § 289. Det beror imidlertid på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen.

I andre sager om unddragelse af skatter eller afgifter straffes alene med bøde, det vil sige i sager, hvor en fysisk person har forsæt til at unddrage for et beløb, der ikke udgør 500.000 kr. eller derover, i sager, hvor en fysisk person alene har handlet groft uagtsomt, og i sager, hvor overtrædelsen er begået af en juridisk person. I disse tilfælde straffes med en bøde på det dobbelte af unddragelsens størrelse, hvis der er forsæt til unddragelse, og en bøde svarende til unddragelsens størrelse, hvis der er handlet groft uagtsomt. I de mindste sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., straffes overtrædelsen i førstegangstilfælde imidlertid alene med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr.

Forældelsesfristen i straffesager er 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år, eller der er tale om en overtrædelse af skatte-, told-, afgifts- eller tilskudslovgivningen, hvorved der opnås eller kan opnås uberettiget vinding, jf. straffelovens § 93, stk. 1 nr. 2, og stk. 2, nr. 2. Når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 10 år, er forældelsesfristen 10 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 3.

### 2.5.2. Skatteministeriets overvejelser

Skatteforvaltningen har i de senere år konstateret tilfælde, hvor det ikke kan udelukkes, at en rådgiver og en skatte- eller afgiftspligtig person på forhånd har indgået en art underhåndsaftale om, at den skatte- og afgiftspligtige person kun er forpligtet til at betale et beløb til rådgiveren svarende til, hvad der opnås i omkostningsgodtgørelse, selv om det er en betingelse for at få omkostningsgodtgørelse, at den skatte- eller afgiftspligtige person reelt hæfter for hele det beløb, der fremgår af den udstedte faktura fra rådgiveren, jf. nærmere nedenfor. Sådanne aftaler, som baserer sig på sagens udfald, betegnes som indgået på »no cure - no pay«-vilkår.

Retten til omkostningsgodtgørelse er betinget af, at en godtgørelsesberettiget er forpligtet til at betale honoraret til sin rådgiver, jf. skatteforvaltningslovens § 52, stk. 1. Det er således en betingelse for at få omkostningsgodtgørelse, at den godtgørelsesberettigede reelt hæfter for hele beløbet ifølge

## UDKAST

den udstedte faktura fra rådgiveren. Hvis rådgiveren har indgået en »no cure - no pay«-aftale med den skatte- eller afgiftspligtige person, og rådgiveren kun opkræver 50 pct. af det beløb, som fremgår af den udstedte faktura, hvilket beløb svarer til omkostningsgodtgørelsen, vil den skatte- eller afgiftspligtige dermed opnå en uberettiget omkostningsgodtgørelse.

Det er Skatteministeriets vurdering, at indførelsen af en skærpet straffebestemmelse for overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse vil have en præventiv virkning over for rådgivere, som ikke efterlever reglerne, eksempelvis med aftaler på »no cure - no pay«-vilkår. Det er af hensyn til ønsket om en præventiv virkning og til ensartethed til andre sager, f.eks. om afgivelse af urigtige oplysninger til brug for en skatteansættelse eller et afgiftstilsvær, at straffniveauet findes at skulle svare til det generelle sanktionsniveau i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning.

Det er som en del af forslaget desuden hensigten, at straffebestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 60 i sin opbygning og ordlyd i højere grad svarer til straffebestemmelser i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning.

### 2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre skatteforvaltningslovens § 60, stk. 1, og at indsætte et nyt stk. 2.

Den foreslåede ændring af § 60 vil medføre, at bestemmelsen i sin opbygning og ordlyd i højere grad vil svare til straffebestemmelser i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning.

Den foreslåede ændring af § 60, stk. 1, vil medføre, at med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at den, der overtræder stk. 1 med forsæt til uberettiget at opnå udbetaling af omkostningsgodtgørelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Det forudsættes med de foreslåede ændringer af skatteforvaltningslovens § 60, at en overtrædelse af § 60 vil skulle straffes efter samme praksis som for overtrædelse af bl.a. skattekontrolloven, jf. herom ovenfor i pkt. 2.5.1.

Det forudsættes således, at fysiske personers overtrædelse af § 60, stk. 2, jf. stk. 1, om uberettiget udbetaling af omkostningsgodtgørelse på 500.000 kr. eller derover vil kunne medføre fængsel og en tillægsbøde svarende til det

## UDKAST

dobbelte af størrelsen på den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse. Overtrædelsen vil som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som ved overtrædelse af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen. Det er i dette tilfælde skatteforvaltningslovens § 60, stk. 2, der hjemler fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

I andre tilfælde vil en overtrædelse alene kunne straffes med bøde, det vil sige ved fysiske personers overtrædelse af § 60, stk. 2, jf. stk. 1, hvor størrelsen på den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse ikke udgør 500.000 kr. eller derover, ved fysiske personers overtrædelse af § 60, stk. 1, og ved juridiske personers overtrædelse af § 60, stk. 1, eller § 60, stk. 2, jf. stk. 1.

Det forudsættes, at en overtrædelse af § 60, stk. 2, jf. stk. 1, vil skulle straffes med en bøde, der udgør det dobbelte af størrelsen af den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse. En overtrædelse af § 60, stk. 1, vil skulle straffes med en bøde, der udgør det dobbelte af størrelsen af den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse, hvis overtrædelsen er begået forsætligt. Hvis en overtrædelse af § 60, stk. 1, er begået groft uagtsomt, vil der skulle straffes med en bøde, som svarer til størrelsen af den uberettigede udbetalte omkostningsgodtgørelse.

I de mindste sager, hvor den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil overtrædelserne af § 60, stk. 1 eller 2, imidlertid alene kunne medføre en bøde af fast størrelse på 5.000 kr.

Skatteforvaltningen vil have kompetence til at afslutte sager om overtrædelser af § 60, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, med et bødeforelæg, når betingelserne herfor er opfyldt, jf. skatteforvaltningslovens § 61.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

## 2.6. Modernisering af sanktionspraksis ved passiv skatteunddragelse

### 2.6.1. Gældende ret

Det fremgår af skattekontrollovens § 83, stk. 1, at en skattepligtig, der modtager en årsopgørelse uden at have afgivet de til skatteansættelsen pligtige oplysninger, jf. lovens § 2, inden 4 uger efter udløb af fristen for afgivelse af sådanne oplysninger, jf. lovens § 10, skal underrette Skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav.

Det følger af § 83, stk. 2, at en skattepligtig, som modtager en skønsmæssig ansættelse af den skattepligtige indkomst, jf. § 74, inden 4 uger efter modtagelsen skal underrette Skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav. En skattepligtig, som ikke modtager en årsopgørelse eller et oplysningsskema, skal afgive de til skatteansættelsen pligtige oplysninger inden oplysningsfristernes udløb, jf. § 10, jf. § 83, stk. 3.

Det fremgår af § 83, stk. 4, at den, som med forsæt til at unddrage det offentlige skat overtræder stk. 1-3, straffes for skattesvig med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Begås overtrædelsen groft uagtsomt, straffes med bøde, jf. § 83, stk. 5.

Det er forudsat i lovbemærkningerne til § 83, stk. 5, at en bøde udmåles til en tredjedel af det unddragne beløb, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 13 som fremsat, side 197f. Dette svarer til Skatteforvaltningens praksis, jf. hertil afsnit A.C.3.2.1.3.3 i Den juridiske vejledning.

Denne sanktionspraksis, hvor bøden ved grov uagtsomhed alene udmåles til en tredjedel af det unddragne beløb, adskiller sig fra den sanktionspraksis, der anvendes ved groft uagtsomme overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen i øvrigt. Det er i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023 tilkendegivet, at der i sager om unddragelse af skat eller afgift, der begås groft uagtsomt, typisk vil skulle udmåles en bøde, der svarer til unddragelsens størrelse, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff. Denne praksis er forudsat for både bestemmelserne i skattekontrolloven om aktiv skatteunddragelse, der begås ved grov uagtsomhed, jf. § 82, stk. 3, jf. stk. 1, og groft uagtsomme overtrædelser af andre skatte- og afgiftslove, herunder overtrædelser der kan karakteriseres som passiv skatte- eller afgiftsunddragelse.

Skattekontrollovens § 82 er en straffebestemmelse om den form for skatteunddragelse, der betegnes som aktiv skatteunddragelse. Det følger af § 82, stk. 3, jf. stk. 1, at den, der groft uagtsomt afgiver urigtige, vildledende eller ufuldstændige oplysninger til Skatteforvaltningens brug for afgørelse af

skattepligt eller skatteansættelse, straffes med bøde. Der er tale om ufuldstændige oplysninger som nævnt i § 82, stk. 1, hvis den skattepligtige ikke har afgivet oplysninger, som skulle være givet til brug for årsopgørelsen eller et oplysningsskema. Det er for eksempel tilfældet, hvis den skattepligtige udfylder en rubrik i sin årsopgørelse vedrørende befordringsfradrag og indsender årsopgørelsen til Skatteforvaltningen, men undlader at udfylde en rubrik om honorarer, selv om den skattepligtige har modtaget honorarer i det pågældende indkomstår.

### 2.6.2. Skatteministeriets overvejelser

Som det fremgår af pkt. 2.6.1, adskiller sanktionspraksis for passiv skatteunddragelse, der er begået groft uagtsomt, sig fra sanktionspraksis for andre overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen, der er begået groft uagtsomt.

Det vurderes, at forskellen i bødeberegningen er historisk betinget, og at overtrædelser af § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, om passiv skatteunddragelse ved grov uagtsomhed ikke længere som udgangspunkt kan anses for mindre bebrejdelseværdige end overtrædelser af § 82, stk. 3, jf. stk. 1, om aktiv skatteunddragelse ved grov uagtsomhed. Dette kan eksemplificeres ved en person, der i årets løb har modtaget et honorar, af hvilket der skal beregnes en skat på 150.000 kr. Hvis vedkommende modtager en årsopgørelse og i den forbindelse f.eks. oplyser sit befordringsfradrag, men groft uagtsomt undlader at oplyse om honoraret, vil der være tale om aktiv skatteunddragelse, hvorved der vil kunne straffes med en bøde på 150.000 kr. for så vidt angår honoraret. Hvis vedkommende havde undladt at oplyse befordringsfradraget og således havde forholdt sig passivt, ville bøden for den groft uagtsomme manglende oplysning om honoraret imidlertid kun have udgjort 50.000 kr.

Det er desuden vurderingen, at det i dag ikke anses for mindre bebrejdelseværdigt at forholde sig passivt til pligterne i skattekontrolloven ved grov uagtsomhed, end det er at forholde sig passivt til pligter i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning ved grov uagtsomhed.

Henset hertil vil bødeniveauet for overtrædelse af skattekontrollovens § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, kunne justeres, så det som udgangspunkt vil svare til bødeniveauet ved skatte- eller afgiftsunddragelse i øvrigt, der begås groft uagtsomt.

### 2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at foretage en ændring af ordlyden af skattekontrollovens § 83, stk. 5. Den foreslåede ændring har alene til formål at give mulighed for i

bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveauet ved overtrædelser af skattekontrollovens § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, der kan medføre, at der realiseres en unddragelse.

Med den foreslåede ændring er det således forudsat, at overtrædelser af skattekontrollovens § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, vil skulle straffes med en bøde, der svarer til unddragelsens størrelse. I de mindste sager, hvor unddragelsen i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., er det imidlertid forudsat, at der straffes med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr.

Med den justerede sanktionspraksis vil overtrædelser af skattekontrollovens § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, blive omfattet af den samme bødepraksis, der gælder for groft uagtsomme overtrædelser af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

### **2.7. Modernisering af sanktionspraksis ved unddragelse af spilleafgift og tinglysningsafgift**

#### **2.7.1. Gældende ret**

Det fremgår af spilleafgiftslovens § 33, stk. 1, nr. 1, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen. Efter stk. 1, nr. 2, straffes med bøde den, som forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 19, stk. 1-3 eller 5, §§ 20-23, § 24, stk. 1, § 25, § 29, stk. 1, eller § 30, stk. 2 eller 4-6.

Hvis en overtrædelse af § 33, stk. 1, bliver begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. § 33, stk. 2.

Det fremgår af tinglysningsafgiftslovens § 30, stk. 1, nr. 1, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt opgør afgiftsgrundlaget forkert eller foretager en urigtig beregning af afgiften efter loven. Efter stk. 1,



## UDKAST

nr. 2, straffes med bøde den, som forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for Skatteforvaltningens beregning af afgiften eller til brug for afgiftsmyndighedens afgørelse om godtgørelse af afgift.

Hvis en overtrædelse af § 30, stk. 1, bliver begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå godtgørelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. tinglysningssafgiftslovens § 30, stk. 2.

En sag om overtrædelse af spilleafgiftsloven og af tinglysningssafgiftsloven kan afsluttes med et administrativt bødeforelæg af Skatteforvaltningen, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angiven bøde. Dette følger af spilleafgiftslovens § 34, stk. 1, og tinglysningssafgiftslovens § 31, jf. opkrævningslovens § 18.

Der kan straffes med fængsel i en sag om overtrædelse af spilleafgiftsloven og af tinglysningssafgiftsloven, hvis overtrædelsen er begået af en fysisk person, der har haft forsæt til at unddrage for mere end 100.000 kr. Som det fremgår ovenfor, straffes med fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Straffelovens § 289 angår bl.a. skatte- og afgiftssvig af særlig grov karakter, der efter bestemmelsen kan straffes med fængsel indtil 8 år. En overtrædelse om skatte- eller afgiftsunddragelse anses som udgangspunkt for at være omfattet af straffelovens § 289, hvis den pågældende har haft forsæt til at unddrage beløb på 500.000 kr. eller derover. Det beror imidlertid på en konkret vurdering, hvorvidt overtrædelsen vil skulle henføres til § 289, jf. bl.a. bemærkningerne til lov nr. 366 af 24. maj 2005, jf. Folketingstidende 2004-05, (2. samling), tillæg A, side 367. Det fremgår her under pkt. 2.6.1 vedrørende straffelovens § 289, at konkrete forhold, herunder de nærmere forhold omkring udførelsen af svigen, kan føre til, at overtrædelser, der vedrører lavere beløb, bør sanktioneres efter straffelovens bestemmelse, mens særlige formildende omstændigheder omvendt kan begrunde, at forholdet ikke henføres til straffelovens § 289, selv om svigen vedrører et beløb, der overstiger 500.000 kr.

Tilsvarende følger det af besvarelsen af et spørgsmål, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. april 2021 (Retsudvalget

## UDKAST

2020-21, REU Alm.del – endeligt svar på spørgsmål 1048), hvor bl.a. følgende fremgår om straffelovens § 289: »Rigsadvokaten kan generelt bemærke, at det vil bero på en konkret vurdering, hvorvidt en straffesag om skatteunddragelse henføres til straffelovens § 289 (skattesvig af særlig grov karakter) eller skattekontrolloven. Efter retspraksis lægges der betydelig vægt på beløbets størrelse, og der ses at gælde et udgangspunkt om, at skattesvig for beløb på ca. 500.000 kr. eller derover henføres til straffelovens § 289.«

I tillæg til fængselsstraffen gives efter fast praksis en bøde svarende til størrelsen af den undtagne spilleafgift eller tinglysningsafgift, uanset om forholdet er omfattet af straffelovens § 289 eller alene er omfattet af straffebestemmelserne i spilleafgiftsloven eller tinglysningsafgiftsloven. Denne bøde betegnes tillægsbøde. Hvis der er tale om forsøg, jf. straffelovens § 21, stk. 1, udgør tillægsbøden halvdelen af det undtagne beløb.

Beløbsgrænsen på 500.000 kr., for at overtrædelsen som udgangspunkt anses for en overtrædelse af straffelovens § 289, jf. ovenfor, gælder for hvert lovområde. Til eksempel kan en unddragelse af spilleafgift på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. ikke samlet føre til, at der kan tiltales for § 289 for begge unddragelser.

En unddragelse af spilleafgift eller tinglysningsafgift, der ikke kan straffes med fængsel, kan alene straffes med bøde. Det omfatter for det første overtrædelser, der er begået ved grov uagtsomhed. For det andet omfatter det overtrædelser, der er begået med forsæt til unddragelse, hvis strafsobjektet er en juridisk person. For det tredje omfatter det overtrædelser, hvis strafsobjektet er en fysisk person, og unddragelsen ikke overstiger den ovenfor nævnte beløbsgrænse på 100.000 kr. I disse sager beregnes bøden som udgangspunkt i forhold til unddragelsens størrelse. Bøder, der beregnes efter unddragelsens størrelse, betegnes normalbøder.

Normalbøden udmåles til to gange det undtagne beløb, når der er forsæt til unddragelse, og en gang det undtagne beløb ved grov uagtsomhed. Af den del af unddragelsen, der ikke overstiger 60.000 kr., beregnes normalbøden kun som en gang det undtagne beløb, når der er forsæt til unddragelse, og som halvdelen af det undtagne beløb ved grov uagtsomhed. Denne grænse på 60.000 kr. betegnes progressionsgrænsen.

## UDKAST

Da tillægsgbøder i fængselssager alene udgør et beløb, der svarer til unddragelsens størrelse, jf. ovenfor, foretages der således en lempeligere bødeberegning i fængselssager end i bødesager, hvor bøden beregnes efter normalbødetaksterne for forsætlig unddragelse.

Ved førstegangsovertrædelser i sager, hvor der er tale om normalbøder, rejses der efter praksis alene en bødesag, hvis unddragelsen overstiger visse beløbsgrænser.

Ved forsætlig unddragelse af spilleafgift eller tinglysningsafgift rejses der ikke en bødesag, hvis der er tale om en førstegangsovertrædelse, og unddragelsen er 5.000 kr. eller derunder. Ved grov uagtsom unddragelse er beløbsgrænsen 10.000 kr. ved førstegangsovertrædelser.

Det lægges som udgangspunkt til grund, at der højst er handlet groft uagtsomt, hvis der ikke foreligger et åbenbart forsætligt forhold, og den samlede unddragne spilleafgift eller tinglysningsafgift ikke overstiger 10.000 kr.

Den generelle sanktionspraksis i sager om unddragelse af skat, moms, lønsumsafgift eller punktafgifter adskiller fra den ovenfor beskrevne praksis for unddragelse af spilleafgift eller tinglysningsafgift.

I sager om unddragelse af skat m.v. er der i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023 tilkendegivet et ønsket straffniveau, jf. Folketings Tidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff. Det fremgår her, at i sager, hvor en fysisk person har forsæt til at unddrage skat, moms, lønsumsafgift eller punktafgifter for 500.000 kr. eller derover, straffes med fængsel og en bøde svarende til det dobbelte af unddragelsens størrelse. Overtrædelser henføres som udgangspunkt til straffelovens § 289. Det beror imidlertid på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen.

I andre sager om unddragelse af skat, moms, lønsumsafgift eller punktafgifter straffes alene med bøde, således i sager, hvor en fysisk person har forsæt til at unddrage for et beløb, der ikke udgør 500.000 kr. eller derover, i sager, hvor en fysisk person alene har handlet groft uagtsomt, og i sager, hvor overtrædelser er begået af en juridisk person. I disse tilfælde straffes med en bøde på det dobbelte af unddragelsens størrelse, hvis der er forsæt til unddragelse, og en bøde svarende til unddragelsens størrelse, hvis der er handlet groft uagtsomt. Disse bøder betegnes som normalbøder. I de mindste sager,

hvor unddragelsen i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., straffes overtrædelsen imidlertid alene med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr.

### 2.7.2. Skatteministeriets overvejelser

Der blev i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023 tilkendegivet et ønsket straffniveau for overtrædelse af en række skatte- og afgiftslove, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff. Strafniveauet er beskrevet ovenfor i pkt. 2.7.1, hvortil der henvises.

Det vurderes, at sager om unddragelse af spilleafgift og tinglysningsafgift vil kunne omfattes af den samme sanktionspraksis af hensyn til en ensartet sanktionspraksis på tværs af skatte- og afgiftslovgivningen, uanset hvilket skat eller afgift der er unddraget.

### 2.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at foretage mindre justeringer af spilleafgiftslovens § 33, stk. 1 og 2, og tinglysningsafgiftslovens § 30, stk. 1 og 2. De foreslåede ændringer har alene til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om straffniveauet ved overtrædelser af spilleafgiftslovens § 33, stk. 1 og 2, og tinglysningsafgiftslovens § 30, stk. 1 og 2.

Med de foreslåede ændringer er det forudsat, at sanktionsniveauet for overtrædelser af spilleafgiftsloven og tinglysningsafgiftsloven om unddragelse af afgift vil skulle svare til, hvad der er tilkendegivet i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023, jf. hertil Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, pkt. 2.1.3, og som er beskrevet nærmere i det følgende.

For det første er det med forslaget forudsat, at der ikke længere vil skulle foretages en lempeligere bodeberegning, hvor der også straffes med fængsel. Tillægsbøden vil således skulle fordobles i sager, hvor der kan straffes med fængsel. Tillægsbøden vil herefter som udgangspunkt udgøre et beløb, der svarer til det dobbelte af det undtagne beløb.

Da det tillige er forudsat, at progressionsgrænsen ved beregning af normalbøder afskaffes, jf. nedenfor, vil bodeberegningen herefter foretages på samme måde, uanset om der er tale om en tillægsbøde eller en bøde, der beregnes efter normalbødetaksterne. I situationer, hvor der er tale om forsøg, jf. straffelovens § 21, stk. 1, vil tillægsbøden udgøre et beløb, der svarer til det undtagne beløb.

## UDKAST

For det andet er det med forslaget forudsat, at beløbsgrænsen for, hvornår der kan straffes med fængsel, hæves til 500.000 kr., jf. dog nedenfor om gentagelsestilfælde. Dette vil medføre, at hvis unddragelsen ikke udgør 500.000 kr. eller derover, vil der i disse sager kunne straffes med bøde, og de vil dermed kunne afsluttes administrativt af Skatteforvaltningen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Er unddragelsen 500.000 kr. eller derover, vil sagen skulle sendes til politiet med henblik på domstolsbehandling. Ligesom efter gældende ret vil en unddragelse på 500.000 kr. eller derover som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som efter gældende ret vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen, der hjemler straf med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør 500.000 kr. eller derover, men overtrædelserne samlet set udgør 500.000 kr. eller derover, vil beløbsgrænsen for fængselsstraf være overskredet. For eksempel vil en unddragelse af spilleafgift på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. samlet set føre til, at grænsen er overskredet.

Straffelovens § 289 vil imidlertid ikke finde anvendelse i den situation, der er nævnt ovenfor. For eksempel vil en unddragelse af spilleafgift på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. ikke samlet set føre til, at forholdet kan henføres under straffelovens § 289.

Det er forudsat, at beløbsgrænsen på 500.000 kr., jf. ovenfor, ikke vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde. I gentagelsestilfælde er det forudsat, at hvis den pågældende forsætligt unddrager for mere end 250.000 kr., og den pågældende tidligere er blevet straffet for forsætligt at unddrage skatter eller afgifter for mere end 250.000 kr., vil vedkommende kunne straffes med fængsel og en tillæggsbøde svarende til to gange det unddragne beløb. I denne situation vil den gentagne overtrædelse således have en gentagelsesvirkning, hvor beløbsgrænsen for fængselsstraf er lavere. Gentagelsesvirkningen vil finde anvendelse, uanset hvilke skatter eller afgifter den tidligere straffesag angik.

Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør mere end 250.000 kr., men overtrædelserne samlet set ud-

## UDKAST

gør mere end 250.000 kr., vil beløbsgrænsen være overskredet. For eksempel vil der kunne straffes med fængsel og en tillægsgbøde på to gange det unddragne beløb, hvis den pågældende forsætligt unddrager 300.000 kr. (f.eks. 200.000 kr. i spilleafgift og 100.000 kr. i skat), og vedkommende tidligere er blevet straffet med bøde som følge af en forsætlig unddragelse på 280.000 kr. (f.eks. 180.000 kr. i spilleafgift og 100.000 kr. i moms).

Gentagelsesvirkningen vil ophøre, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. Med hensyn til betingede domme regnes fristen fra den endelige dom. Dette følger af straffelovens § 84, stk. 3.

For det tredje er det med forslaget forudsat, at progressionsgrænsen på 60.000 kr., der efter gældende ret finder anvendelse ved beregningen af normalbøder, ophæves. Til belysning heraf er der i det følgende angivet to eksempler på beregning af bøder, der sammenligner gældende praksis, hvor progressionsgrænsen finder anvendelse, med lovforslagets forudsatte praksis, hvorefter progressionsgrænsen ikke anvendes.

Efter gældende praksis vil bøden ved en unddragelse på 100.000 kr., der er begået ved grov uagtsomhed, udgøre  $(\frac{1}{2} \times 60.000 \text{ kr.}) + (100.000 \text{ kr.} - 60.000 \text{ kr.}) = 70.000 \text{ kr.}$  Med den forudsatte nye praksis vil bøden i den samme situation udgøre  $1 \times 100.000 \text{ kr.} = 100.000 \text{ kr.}$

Efter gældende praksis vil bøden ved en forsætlig unddragelse på 100.000 kr. udgøre  $(60.000 \text{ kr.} \times 1) + (40.000 \text{ kr.} \times 2) = 140.000 \text{ kr.}$  Med den forudsatte nye praksis vil bøden i den samme situation udgøre  $2 \times 100.000 \text{ kr.} = 200.000 \text{ kr.}$

Foruden at medføre en skærpelse af bødeniveauet vil den forudsatte ophævelse af progressionsgrænsen medføre en forenkling af bødeberegningen, idet der ved beregningen alene vil skulle henses til tilregnelsergraden og unddragelsens størrelse, men ikke længere hvorvidt unddragelsen overstiger 60.000 kr.

For det fjerde er det med forslaget forudsat, at der sker en ændring af praksis for, hvornår der rejses en bødesag i førstegangstilfælde, og hvordan bøder udmåles i de mindste bødesager.

## UDKAST

Det er således forudsat, at minimumsgrænsen for at rejse en bødesag i førstegangstilfælde, hvor bøden beregnes efter taksterne for normalbøder, vil skulle udgøre 40.000 kr., uanset om overtrædelsen begås forsætligt eller groft uagtsomt. Dette vil udgøre en forenkling, der vil gøre det nemmere for borgere og virksomheder at forudse, hvornår de risikerer at få en normalbøde.

Derudover er det forudsat, at en førstegangsovertrædelse i de mindste sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil kunne medføre en bøde af fast størrelse i stedet for en bøde, der beregnes efter taksterne for normalbøder. Det er forudsat, at bøden af fast karakter vil skulle udgøre 5.000 kr., uanset om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Da det herved vil være uden betydning, om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt, forventes ændringen at understøtte en hurtigere sagsbehandling.

Samlet set vil den forudsatte praksis for bøder af en fast størrelse og de ovenfor beskrevne ændringer af progressions- og minimumsgrænsen medføre, at førstegangstilfælde i de mindste sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil kunne sanktioneres lempeligere og hurtigere med en fast bødetakst, mens de grovere sager vil kunne sanktioneres hårdere efter nogle forenklede principper. Det vil medføre, at borgere og virksomheder i videre omfang vil kunne forudse konsekvenserne af at overtræde afgiftslovgivningen.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

### **2.8. Indførelse af strafansvar ved overdragelse m.v. af varer, hvoraf der ikke er betalt forbrugsafgift**

#### **2.8.1. Gældende ret**

Det fremgår af straffebestemmelserne i en række punktafgiftslove, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt overdrager, erhverver eller tilegner sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt, eller forsøger herpå straffes med bøde. Hvis en overtrædelse heraf begås med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens

## UDKAST

§ 289, jf. bl.a. tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 4, og stk. 3, og spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 6, og stk. 3.

Straffebestemmelserne har karakter af et økonomisk medvirkensansvar og anvendes f.eks., hvor en virksomhed er bekendt med, at den handler med afgiftspligtige varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, og herved opnår en økonomisk fordel i forbindelse med handlen.

Straffebestemmelserne for overtrædelse af forbrugsafgiftsloven fremgår af lovens § 22, som ikke indeholder en regel svarende til for eksempel tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 4, der er omtalt ovenfor.

En bødesag om overtrædelse af forbrugsafgiftsloven kan afsluttes af Skatteforvaltningen med et administrativt bødeforelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning kan forlænges, at betale bøden. Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22 a, jf. opkrævningsloves § 18.

I sager om unddragelse af bl.a. forbrugsafgift er der i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023 tilkendegivet et ønsket strafniveau, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff. Det fremgår her, at i sager, hvor en fysisk person har forsæt til at unddrage afgift for 500.000 kr. eller derover, straffes med fængsel og en bøde svarende til det dobbelte af unddragelsens størrelse. Overtrædelsen henføres som udgangspunkt til straffelovens § 289. Det beror imidlertid på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen.

I andre sager om unddragelse af afgift straffes alene med bøde (normalbøde), det vil sige i sager, hvor en fysisk person har forsæt til at unddrage for et beløb, der ikke udgør 500.000 kr. eller derover, i sager, hvor en fysisk person alene har handlet groft uagtsomt, og i sager, hvor overtrædelsen er begået af en juridisk person. I disse tilfælde straffes med en normalbøde på det dobbelte af unddragelsens størrelse, hvis der er forsæt til unddragelse, og en normalbøde svarende til unddragelsens størrelse, hvis der er handlet groft uagtsomt. I de mindste sager, hvor unddragelsen i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., straffes overtrædelsen imidlertid alene med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr.

### 2.8.2. Skatteministeriets overvejelser



## UDKAST

Det er vurderingen, at hensynet til at kunne straffe for medvirken til at undlade at betale afgift, sådan som det er straffet i bl.a. i tobaksafgiftsloven, også gør sig gældende med hensyn til forbrugsafgiftsloven. Det skyldes, at risikoen for, at virksomheder eller andre medvirker til unddragelse af forbrugsafgift ikke anses for at være mindre end risikoen for tilsvarende medvirken til unddragelse af f.eks. tobaksafgift.

På denne baggrund vurderes der at kunne indsættes en bestemmelse om medvirkensansvar i forbrugsafgiftsloven, hvorved der ligeledes vil ske en øget ensartethed af straffebestemmelserne på tværs punktafgiftslovgivningen. Desuden vil bestemmelsen kunne have en præventiv effekt over for dem, der medvirker til unddragelse af forbrugsafgift ved at overdrage, erhverve eller tilegne sig varer, hvoraf der ikke er betalt afgift.

### 2.8.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, indsættes et nyt nr. 5. Efter forslaget straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Hvis den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 1, nr. 5, overtrædes med forsæt til at unddrage statskassen afgift, vil der i medfør af § 22, stk. 3, kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 5, vil have karakter af et økonomisk medvirkensansvar, ligesom det gælder for bestemmelserne i f.eks. tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 4, og spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 6. Den vil således f.eks. finde anvendelse, hvor en virksomhed er bekendt med, at den handler med afgiftspligtige varer omfattet af forbrugsafgiftsloven, hvoraf der ikke er betalt forbrugsafgift, og herved opnår en økonomisk fordel i forbindelse med handlen.

Den foreslåede bestemmelse vil alene finde anvendelse, hvor den pågældende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Straf for forsøg vil alene kunne aktualiseres, hvor der er handlet forsætligt.

Det forudsættes, at den i pkt. 2.8.1 beskrevne sanktionspraksis, der finder anvendelse ved unddragelse af afgift, vil finde anvendelse i sager om overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 1, nr. 5.

Det forudsættes således, at fysiske personers overtrædelse af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, om unddragelse af afgift på 500.000 kr. eller derover vil kunne medføre fængsel og en tillægsbøde svarende til det dobbelte af størrelsen af den undtagne afgift. Overtrædelsen vil som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som ved overtrædelse af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen, her forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 3, der hjemler fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

I andre tilfælde af unddragelse af afgift vil forholdet alene kunne straffes med bøde. Det vil gælde ved fysiske personers overtrædelser af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, hvor den undtagne afgift ikke udgør 500.000 kr. eller derover, ved fysiske personers overtrædelse af § 22, stk. 1, nr. 5, og ved juridiske personers overtrædelse af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, eller § 22, stk. 1, nr. 5. Overtrædelser af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, vil da kunne straffes med en bøde, der udgør det dobbelte af størrelsen af den undtagne afgift, mens overtrædelser af § 22, stk. 1, nr. 5, vil kunne straffes med en bøde, der svarer til størrelsen af den undtagne afgift. I de mindste sager, hvor den undtagne afgift i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil overtrædelserne imidlertid kunne straffes med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

En overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 5, vil kunne afsluttes med administrativt bødeforelæg, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. § 22 a, jf. opkrævningslovens § 18.

### **2.9. Justeringer af teknisk karakter i køretøjsregistreringsloven og lønsumsafgiftsloven**

#### **2.9.1. Gældende ret**

Der er i § 20 i lov om registrering af køretøjer (herefter køretøjsregistreringsloven) fastsat bestemmelser om straf for overtrædelse af køretøjsregistreringsloven. Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at med bøde straffes den,

## UDKAST

der overtræder § 2, stk. 1, 2 eller 4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2, jf. § 20, stk. 1, nr. 1.

Det fremgår af køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 1, at Skatteforvaltningen kan afslutte en sag om overtrædelse af § 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2, eller forskrifter, der er udstedt i medfør af loven, uden retslig forfølgning, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Bestemmelsen i § 21, stk. 1, medfører, at Skatteforvaltningen har kompetence til at afslutte en straffesag om overtrædelse af de anførte bestemmelser i køretøjsregistreringsloven med et bødeforelæg. Det er en forudsætning, at overtrædelsen ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, og at den, der har overtrådt loven, er enig i Skatteforvaltningens vurdering af forholdet og erkender sig skyldig. Der henvises til afsnit A.C.3.1.1 i Den juridiske vejledning for nærmere om Skatteforvaltningens kompetence til at kunne afslutte en straffesag.

Det følger af køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 2, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om bortfald af videre forfølgning, hvis bødeforelægget vedtaget, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter § 21, stk. 1.

Det fremgår af retsplejelovens § 834, stk. 1, at anklagemyndigheden rejser tiltale ved et anklageskrift, som bl.a. skal indeholde oplysninger om den regel, der påstås overtrådt, og forbrydelsens kendetegn, som de fremgår af reglen, jf. stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1, nr. 3.

Retsplejelovens § 832, stk. 1, 1. pkt., fastsætter, at i sager om overtrædelser, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, kan anklagemyndigheden i et bødeforelæg tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en i bødeforelægget angivet bøde. Det fremgår af § 832, stk. 4, at hvis sigtede vedtager bøden, bortfalder videre forfølgning, jf. dog § 724, stk. 2, og § 832 a, stk. 2. Vedtagelsen har samme gentagelsesvirkning som en dom.

Det følger af § 18, stk. 1, nr. 2, i lov om afgift af lønsum m.v. (herefter lønsumsafgiftsloven), at med bøde straffes den, der forsætligt eller groft

## UDKAST

uagtsomt overtræder bl.a. § 6, stk. 2. Det fremgår af § 6, stk. 2, at opkrævningslovens § 2, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for virksomheder, der er omfattet af § 4, stk. 2, nr. 1.

Lønsumsafgiftslovens § 6, stk. 2, blev indsat ved lov nr. 1299 af 20. december 2000, hvorved det dagældende stk. 2 blev til stk. 3. Det fremgår af lønsumsafgiftslovens § 6, stk. 3, at virksomheder efter udløbet af hver opgørelsesperiode skal angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse.

### 2.9.2. Skatteministeriets overvejelser

En bestemmelse om kompetence til Skatteforvaltningen til at kunne afslutte en straffesag med et bødeforelæg er i den øvrige lovgivning på Skatteministeriets område typisk udformet sådan, at den ikke indeholder nogen opregning af konkrete bestemmelser, sådan som det er tilfældet i køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 1.

Skatteforvaltningslovens kompetencebestemmelse, jf. § 61, stk. 1, er udformet sådan, at skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. Opkrævningslovens § 18, stk. 1, 1. pkt., er med mindre sproglige variationer udformet på tilsvarende vis.

En alternativ udformning følger af aktiesparekontolovens § 30, stk. 1, som fastsætter, at i sager om overtrædelse af § 29 kan Skatteforvaltningen i et bødeforelæg tilkendegive den sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale den i bødeforelægget angivne bøde. Lovens § 29 er en straffebestemmelse, der indeholder en angivelse af de bestemmelser, hvor en overtrædelse kan straffes. Udformningen af § 30, stk. 1, hvor der er henvist til § 29 i sin helhed, sikrer dermed, at samtlige overtrædelser som angivet i § 29 er omfattet af Skatteforvaltningens kompetence til at kunne afslutte straffesagen.

Det er vurderingen, at køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 1, bør udformes i lighed med bl.a. skatteforvaltningslovens § 61, stk. 1, og opkrævningslovens § 18, stk. 1, 1. pkt., så kompetencebestemmelsen i § 21, stk. 1, ikke indeholder en opregning af konkrete bestemmelser i sin ordlyd. Det skyldes

for det første, at bestemmelsen i højere grad vil svare til lignende bestemmelser i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning. For det andet vil det forhindre, at der utilsigtet bliver udeladt en henvisning til en bestemmelse, hvor en overtrædelse heraf ønskes sanktioneret.

De henvisninger til retsplejelovens § 832, stk. 2 og 3, der fremgår af køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 2, er ikke længere retvisende. Som det er beskrevet i pkt. 2.9.1, fremgår kravet til indholdet af et anklageskrift af retsplejelovens § 834, stk. 1, mens reglen om bortfald af videre forfølgning fremgår af § 832, stk. 4.

Uanset at henvisningerne i køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 2, ikke længere er retvisende, bliver § 21, stk. 2, i praksis fortsat administreret efter, at kravet til indholdet af et anklageskrift skal være opfyldt, og at reglen om bortfald af videre forfølgning finder anvendelse. Selv om det i praksis således ikke giver anledning til tvivl, bør henvisningerne i § 21, stk. 2, justeres, så der henvises til de korrekte bestemmelser i retsplejeloven.

Som det er beskrevet i pkt. 2.9.1, blev lønsumsafgiftslovens § 6, stk. 2, indført i 2000, hvorved det dagældende stk. 2 blev til stk. 3. Der blev ved denne ændring ikke foretaget en korresponderende justering af § 6, stk. 2, i straffebestemmelsen i lønsumsafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 2. Det indebærer, at der i § 18, stk. 1, nr. 2, er en henvisning til § 6, stk. 2, som rettelig bør være § 6, stk. 3. Der bør derfor ske en justering.

### 2.9.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås for det første, at kompetencebestemmelsen i køretøjsregistreringsloven § 21, stk. 1, justeres, så den vil svare til lignende bestemmelser i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning. Forslaget vil indebære, at opregningen af konkrete bestemmelser vil udgå, og at der i stedet vil stå »denne lov«.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der ikke vil kunne opstå uoverensstemmelse mellem strafbelagte overtrædelser efter § 20 og overtrædelser, som Skatteforvaltningen vil have kompetence til at afslutte med et bødeforlæg, når betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Der henvises til pkt. 2.9.1 for nærmere om disse betingelser.

Det foreslås, at henvisningen i § 21, stk. 1, til en sag om overtrædelse af § 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2, erstattes af en henvisning til en sag om overtrædelse af denne lov. Derved vil bestemmelsen om Skatteforvaltningens adgang til at afslutte en sag ved

## UDKAST

administrativt bødeforelæg omfatte alle bødesager om overtrædelse af køretøjsregistreringsloven. Bestemmelsen vil således også omfatte overtrædelser af straffebestemmelsen i § 20, stk. 1, nr. 2, men ikke overtrædelser af § 2, stk. 3, der ikke kan medføre strafansvar.

Henvisningen til en sag, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, svarer til henvisningen i f.eks. opkrævningslovens § 18, stk. 1, om Skatteforvaltningens adgang til administrativt at afslutte bødesager om overtrædelser omfattet af opkrævningsloven.

Det foreslås for det andet, at henvisningerne i køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 2, til retsplejelovens § 832, stk. 2 og 3, bliver ændret til retsplejelovens § 832, stk. 4, og § 834.

Den foreslåede ordning vil ikke medføre nogen indholdsmæssig ændring. Forslaget har af hensyn til retssikkerheden alene til formål at gøre henvisningerne til retsplejeloven retvisende.

For det tredje foreslås det, at der i lønsumsafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 2, foretages en justering, så det ikke vil være overtrædelse af § 6, stk. 2, men overtrædelse af § 6, stk. 3, der vil være strafbelagt.

Lønsumsafgiftslovens § 6, stk. 3, fastsætter, at virksomheder efter udløbet af hver opgørelsesperiode skal angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der ikke vil kunne være tvivl om, at en overtrædelse af § 6, stk. 3, vil være omfattet af straffebestemmelsen i § 18, stk. 1, nr. 2.

### **3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**

Lovforslaget vurderes ikke at medføre provenumæssige konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,2 mio. kr. i 2024, 6,4 mio. kr. årligt i 2025 og 2026, 6,3 mio. kr. i 2027, 3,1 mio. kr. årligt i 2028 og 2029 og 3,0 mio. kr. varigt til kontrol, sagsbehandling, behandling af straffesager og udviklingsomkostninger.

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.

### 3.1. Principper for digitaliseringsklar lovgivning

Lovforslaget vurderes at opfylde principperne for digitaliseringsklar lovgivning, i det omfang principperne er relevante for lovforslagets indhold.

Lovforslaget vil medføre mere enkle og klare regler, jf. princip 1 (»enkle og klare regler«), bl.a. som følge af forslaget om at ophæve sanktionsbestemmelser, som ikke bliver anvendt i praksis.

Lovforslaget vil medføre mere ensartethed i sanktionslovgivningen på skattemrådet, jf. princip 4 (»ensartede begreber og genbrug af data«), bl.a. som følge af forslaget om, at der ligesom i en række andre afgiftslove fastsættes et økonomisk medvirkensansvar.

Lovforslaget vil bidrage til at forebygge snyd og fejl, jf. princip 7 (»forebygger snyd og fejl«), bl.a. som følge af forslaget om at tilkendegive et sanktionsniveau for overtrædelse af reglerne om omkostningsgodtgørelse.

### **4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**

Lovforslaget vurderes at medføre positive konsekvenser for erhvervslivet m.v., idet dele af lovforslaget indebærer skærpede sanktioner ved manglende regelefterlevelse, som vil gøre det vanskeligere for dem, der ikke ønsker at overholde lovgivningen. Dette vil skabe mere lige konkurrenceforhold. Da der er tale om sanktioner for overtrædelse af lovgivningen, kvantificeres konsekvenserne ikke.

### **5. Administrative konsekvenser for borgerne**

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

### **6. Klimamæssige konsekvenser**

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

### **7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser**

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

### **8. Forholdet til EU-retten**

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

### **9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.**

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 1. juli 2024 til den 22. august 2024 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd,

## UDKAST

ATP, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Business Danmark, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendoms kredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Soloselvstændige, DANVA, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, EjendomDanmark, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, FOA, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af De Private Daglejere, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark, FSR - danske revisorer, Investering Danmark, Justitia , KL, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Mellempfolkeligt Samvirke, Oxfam IBIS, Retssikkerhedssekretariatet, Skatteankeneforvaltningen, SMVdanmark og SRF Skattefaglig Forening.

### 10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,2 mio. kr. i 2024, 6,4 mio. kr. årligt i 2025 og 2026, 6,3 mio. kr. i 2027, 3,1 mio. kr. årligt i 2028 og 2029 og 3,0 mio. kr. varigt til kontrol, sagsbehandling, straffesager og udviklingsomkostninger.  Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.



## UDKAST

<p>Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.</p>	<p>Lovforslaget vurderes at medføre positive konsekvenser for erhvervslivet m.v., idet dele af lovforslaget indebærer skærpede sanktioner ved manglende regelefterlevelse, som vil gøre det vanskeligere for dem, der ikke ønsker at overholde lovgivningen. Dette vil skabe mere lige konkurrenceforhold. Da der er tale om sanktioner for overtrædelse af lovgivningen, kvantificeres konsekvenserne ikke.</p>	<p>Ingen</p>				
<p>Administrative konsekvenser for borgerne</p>	<p>Ingen</p>	<p>Ingen</p>				
<p>Klimamæssige konsekvenser</p>	<p>Ingen</p>	<p>Ingen</p>				
<p>Miljø- og naturmæssige konsekvenser</p>	<p>Ingen</p>	<p>Ingen</p>				
<p>Forholdet til EU-retten</p>	<p>Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.</p>					
<p>Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)</p>	<table style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 50%;">Ja</td> <td style="width: 50%;">Nej</td> </tr> <tr> <td></td> <td>X</td> </tr> </table>		Ja	Nej		X
Ja	Nej					
	X					

# UDKAST

## *Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser*

### *Til § 1*

Til nr. 1

Momslovens § 62 indeholder regler, der giver Skatteforvaltningen mulighed for at begrænse kredittiden for moms. Det medfører, at virksomheden skal betale moms på et tidligere tidspunkt, end de almindelige regler foreskriver.

Formålet med reglerne om forkortet afregning er at bidrage til at mindske statens risiko for tab i tilfælde, hvor en betalingspligtig viser tegn på at kunne påføre et tab for staten.

Det er ifølge momslovens § 62, stk. 1, en forudsætning, for at Skatteforvaltningen kan begrænse kredittiden, at betingelserne i opkrævningslovens § 11, stk. 1, er opfyldt.

Det er samtidig et krav for at anvende forkortet afregning, at Skatteforvaltningen efter en konkret vurdering skønner, at den pågældende virksomheds drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 3, 1. pkt.

Det foreslås, at i § 62, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 11, stk. 1,« »nr. 2-4,«.

Forslaget vil medføre, at reglerne i momslovens § 62 om kreditbegrænsning kun vil kunne blive anvendt i tilfælde, der er omfattet af opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 2-4.

Hvis Skatteforvaltningen konstaterer forhold, der viser, at en registreret virksomhed kan være en dårlig betaler af moms efter de objektive betingelser i opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og den subjektive betingelse i stk. 3, vil Skatteforvaltningen som i dag kunne kræve, at virksomheden stiller sikkerhed for betalingen af moms.

### *Til § 2*

Til nr. 1

## UDKAST

Opkrævningsloven §§ 5 a-5 g indeholder regler om revisorpålæg.

Efter § 5 a, stk. 1, kan Skatteforvaltningen træffe afgørelse om revisorpålæg, hvis virksomheden ikke har udarbejdet et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov, eller hvis størrelsen af det tilsvarende, der påhviler virksomheden, ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskab. Også her gælder, jf. stk. 2, at Skatteforvaltningen ved afgørelse efter stk. 1 skal tage hensyn til virksomhedens forhold, herunder betalingsevne, ligesom der ifølge stk. 3 ikke kan udstedes revisorpålæg, hvis den skattepligtige er under rekonstruktions- eller konkursbehandling.

§ 5 b fastsætter et krav om høring af virksomheden, inden Skatteforvaltningen træffer afgørelse om revisorpålæg, mens § 5 c indeholder regler om bortfald af en afgørelse om revisorpålæg, hvis virksomheden inden 2 måneder fra udløbet af høringsfristen efter § 5 b, stk. 2, indgiver et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov. Virksomheden kan ifølge § 5 d inden udløbet af fristen i § 5 c, stk. 1, stille forslag om, hvilken revisor der skal udarbejde regnskabet.

§ 5 e indeholder regler om udredningen af honorar til revisor og virksomhedens pligt til at refundere udgifterne til Skatteforvaltningen. § 5 f fastsætter, at de almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter i opkrævningsloven gælder også ved opkrævning af Skatteforvaltningens udlæg til revisor hos virksomheden. Det fremgår af § 5 g, at Skatteforvaltningens afgørelser efter § 5 a, jf. § 5 b, § 5 c, stk. 3, § 5 d, stk. 2, eller § 5 e, stk. 2, kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og at klage ikke har opsættende virkning.

Det foreslås, at opkrævningslovens §§ 5 a-5 g ophæves.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen ikke længere vil kunne give pålæg om anvendelse af en statsautoriseret eller registreret revisor til udarbejdelse af regnskab i medfør af §§ 5 a-5 g.

Hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at en virksomhed ikke har et fyldestgørende regnskab, vil Skatteforvaltningen erfaringsmæssigt typisk have mulighed for på anden vis at kunne opnå de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage en opgørelse af den skatte- eller afgiftspligtiges skatteansættelse eller afgiftstilsvarende.

## *Til § 3*

Til nr. 1 og 2

Efter reglerne om omkostningsgodtgørelse i skatteforvaltningslovens kapitel 19 ydes der godtgørelse på 50 pct. for udgifter til sagkyndig bistand m.v., som den godtgørelsesberettigede ifølge regning skal betale eller har betalt, når klageren taber sagen eller opnår medhold i mindre grad. Får klageren fuldt medhold eller medhold i overvejende grad, ydes godtgørelsen med 100 pct. Dette følger af skatteforvaltningslovens § 52, stk. 1.

Det fremgår af skatteforvaltningslovens § 60, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Skønnes en overtrædelse af § 60, stk. 1, ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen afslutte sagen med bødeforelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. Dette følger af § 61, stk. 1.

Der er ikke fastlagt en bødepraksis for overtrædelse af § 60, stk. 1.

Det foreslås, at skatteforvaltningslovens § 60, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes, at med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.

Det foreslås desuden, at der i skatteforvaltningslovens § 60 efter stk. 1 indsættes et nyt stykke, hvorefter den, der overtræder stk. 1 med forsæt til uberettiget at opnå udbetaling af omkostningsgodtgørelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Forslagene vil medføre, at overtrædelser af skatteforvaltningslovens § 60 vil kunne straffes på samme måde som overtrædelser af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning om unddragelse af skatter eller afgifter.

Det er med forslagene forudsat, at fysiske personers overtrædelse af § 60, stk. 2, jf. stk. 1, ved uberettiget udbetaling af omkostningsgodtgørelse på

## UDKAST

500.000 kr. eller derover vil kunne medføre fængsel og en tillægsbøde svarende til det dobbelte af størrelsen på den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse. Overtrædelsen vil som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som ved overtrædelse af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen.

I andre tilfælde vil forholdet alene kunne straffes med bøde, det vil sige ved fysiske personers overtrædelser af § 60, stk. 2, jf. stk. 1, hvor størrelsen på den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse ikke udgør 500.000 kr. eller derover, ved fysiske personers overtrædelse af § 60, stk. 1, og ved juridiske personers overtrædelse af § 60, stk. 1, eller § 60, stk. 2, jf. stk. 1.

En overtrædelse af § 60, stk. 2, jf. stk. 1, vil skulle straffes med en bøde, der udgør det dobbelte af størrelsen af den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse. En overtrædelse af § 60, stk. 1, vil skulle straffes med en bøde, der udgør det dobbelte af størrelsen af den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse, hvis overtrædelsen er begået forsætligt. Hvis en overtrædelse af § 60, stk. 1, er begået groft uagtsomt, vil der skulle straffes med en bøde, som svarer til størrelsen af den uberettigede udbetalte omkostningsgodtgørelse.

I de mindste sager, hvor den uberettigede udbetaling af omkostningsgodtgørelse i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil en overtrædelse af § 60, stk. 1 eller 2, imidlertid alene kunne medføre en bøde af en fast størrelse på 5.000 kr.

Skatteforvaltningen vil have kompetence til at afslutte sager om overtrædelser af § 60, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, med et bødeforelæg, når betingelserne herfor er opfyldt, jf. skatteforvaltningslovens § 61.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

## UDKAST

### *Til § 4*

Til nr. 1

Det fremgår af chokoladeafgiftslovens § 26 a, stk. 1, at ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 26, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. Hvis der sker konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer, jf. § 26 a, stk. 2.

Chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 3, fastsætter, at den, der begår en af de nævnte overtrædelser i stk. 1 med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Det foreslås, at chokoladeafgiftslovens § 26 a ophæves.

Formålet med forslaget er at ophæve bestemmelsen i chokoladeafgiftslovens § 26 a, da den kun sjældent bliver anvendt i praksis. Det skyldes, at bl.a. konfiskation ofte foretages af andre myndigheder end Skatteforvaltningen.

Forslaget vil medføre, at der i tilfælde af grove eller gentagne overtrædelser omfattet af chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 3, ikke længere vil skulle ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Det skal ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen fortsat vil kunne anvende reglerne om sikkerhedsstillelse og tvangsafmelding, som anses for mere effektive reaktionsmuligheder.

Forslaget vil ikke være til hinder for, at der som efter gældende ret vil kunne ske beslaglæggelse eller konfiskation af andre myndigheder, f.eks. Fødevarerstyrelsen, i medfør af lovgivningen på myndighedernes ressort.

### *Til § 5*

Til nr. 1

Det følger af emballageafgiftslovens § 18 a, stk. 1, at ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 18, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000

## UDKAST

kr. Hvis der sker konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer, jf. § 18 a, stk. 2.

Emballageafgiftslovens § 18, stk. 3, fastsætter, at den, der begår en af de nævnte overtrædelser i stk. 1 med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Det foreslås, at emballageafgiftslovens § 18 a ophæves.

Formålet med forslaget er at ophæve bestemmelsen i emballageafgiftslovens § 18 a, da den kun sjældent bliver anvendt i praksis. Det skyldes, at bl.a. konfiskation ofte foretages af andre myndigheder end Skatteforvaltningen.

Forslaget vil medføre, at der i tilfælde af grove eller gentagne overtrædelser af emballageafgiftslovens § 18, stk. 3, ikke længere vil skulle ske konfiskation af de varer, overtrædelserne vedrører. Det skal ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen fortsat vil kunne anvende reglerne om sikkerhedsstillelse og tvangsafmelding, som anses for mere effektive reaktionsmuligheder.

Forslaget vil ikke være til hinder for, at der som efter gældende ret vil kunne ske beslaglæggelse eller konfiskation af andre myndigheder, f.eks. Fødevarerstyrelsen, i medfør af lovgivningen på myndighedernes ressort.

### *Til § 6*

Til nr. 1 og 2

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 5, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme et i medfør af § 16 a, stk. 6, 1. pkt., meddelt påbud.

§ 16 a, stk. 6, 1. pkt., fastsætter, at Skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varenes modtagelse.

Det foreslås, at i forbrugsafgiftslovens § 22, *stk. 1, nr. 4*, udgår »eller«. Det foreslås desuden, at der i § 22, *stk. 1*, efter nr. 4 indsættes et nyt nummer 5, som vil medføre, at med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

## UDKAST

overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Den foreslåede ændring af § 22, stk. 1, nr. 4, er alene en sproglig justering som følge af forslaget om at indsætte et nyt nummer 5.

Hvis en overtrædelse af det foreslåede § 22, stk. 1, nr. 5, begås med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil have karakter af et økonomisk medvirkensansvar og vil f.eks. kunne anvendes, hvor en virksomhed er bekendt med, at den handler med afgiftspligtige varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, og herved vil opnå en økonomisk fordel i forbindelse med handlen.

Den foreslåede bestemmelse vil alene finde anvendelse, hvor den pågældende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Straf for forsøg vil alene kunne aktualiseres, hvor der er handlet forsætligt.

Det forudsættes, at fysiske personers overtrædelse af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, om unddragelse af afgift på 500.000 kr. eller derover vil kunne medføre fængsel og en tillægsbøde svarende til det dobbelte af størrelsen af den unddragne afgift. Overtrædelsen vil som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som ved overtrædelse af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen, her forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 3, der hjemler fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

I andre tilfælde af unddragelse af afgift vil forholdet alene kunne straffes med bøde. Det vil gælde ved fysiske personers overtrædelser af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, hvor den unddragne afgift ikke udgør 500.000 kr. eller derover, ved fysiske personers overtrædelse af § 22, stk. 1, nr. 5, og ved juridiske personers overtrædelse af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, eller § 22, stk. 1, nr. 5. Overtrædelser af § 22, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 5, vil da kunne straffes med en bøde, der udgør det dobbelte af størrelsen af den unddragne afgift, mens overtrædelser af § 22, stk. 1, nr. 5, vil kunne straffes med en bøde, der svarer til størrelsen af den unddragne afgift. I de mindste sager, hvor den und-



## UDKAST

dragne afgift ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil overtrædelserne imidlertid kunne straffes med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

En overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 5, vil kunne afsluttes med administrativt bødeforelæg, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. § 22 a, jf. opkrævningslovens § 18.

### *Til § 7*

Til nr. 1

Det fremgår af køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 1, at Skatteforvaltningen kan afslutte en sag om overtrædelse af § 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2, eller forskrifter, der er udstedt i medfør af loven, uden retslig forfølgning, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelserne og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Bestemmelsen medfører, at Skatteforvaltningen har kompetence til at afslutte en straffesag om overtrædelse af de anførte bestemmelser i køretøjsregistreringsloven med et bødeforelæg. Det er en forudsætning, at overtrædelserne ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, og at den, der har overtrådt loven, er enig i Skatteforvaltningens vurdering af forholdet og erkender sig skyldig.

Det foreslås, at i § 21, stk. 1, ændres »§ 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2,« til »denne lov«.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningens adgang til at afslutte en sag ved administrativt bødeforelæg vil omfatte alle bødesager om overtrædelse af køretøjsregistreringsloven. Forslaget vil desuden medføre, at der ikke

## UDKAST

utilsigtet udelades en henvisning til en bestemmelse i loven med den virkning, at Skatteforvaltningens kompetence begrænses.

Til nr. 2

Det fremgår af køretøjsregistreringslovens § 21, stk. 2, at reglerne i retsplejelovens § 832, stk. 2 og 3, om indholdet af anklageskrift og om bortfald af videre forfølgning finder tilsvarende anvendelse på bødeforlæg efter stk. 1.

Retsplejelovens regler om indholdet af anklageskrift følger af § 834, mens reglerne om bortfald af videre forfølgning følger af § 832, stk. 4.

Det foreslås, at i § 21, stk. 2, ændres »§ 832, stk. 2 og 3« til »§ 832, stk. 4, og § 834«.

Forslaget vil medføre en ajourføring af henvisningerne til retsplejeloven, hvorved de igen vil blive retvisende.

### *Til § 8*

Til nr. 1

Det fremgår af lønsumsafgiftslovens § 6, stk. 2, at opkrævningslovens § 2, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for virksomheder, der er omfattet af lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 2, nr. 1.

Det fremgår af lønsumsafgiftslovens § 6, stk. 3, at virksomheder efter udløbet af hver opgørelsesperiode skal angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse.

Det fremgår af lønsumsafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 2, at med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 2, stk. 1, § 3, stk. 2 eller 3, § 6, stk. 2, § 6 a, stk. 2, § 6 b, stk. 2 eller 3, § 10, stk. 2, eller § 14, stk. 2 eller 3.

Det foreslås, at i lønsumsafgiftslovens § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 6, stk. 2,« til »§ 6, stk. 3,«.

Forslaget er begrundet med, at da det gældende § 6, stk. 2, blev indsat, blev det dagældende stk. 2 til stk. 3. I den forbindelse blev der ikke foretaget den nødvendige konsekvensændring i § 18, stk. 1, nr. 2, hvorfor der her fortsat henvises til § 6, stk. 2, selv om der retteligt bør henvises til § 6, stk. 3.

## UDKAST

Forslaget vil således medføre, at hvis en virksomhed forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 6, stk. 3, vil virksomheden kunne straffes med en bøde i medfør af § 18, stk. 1, nr. 2. Hvis overtrædelsen begås med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. § 18, stk. 3.

### *Til § 9*

Til nr. 1

Det fremgår af selskabsskattelovens § 29 A, stk. 1, at selskaber og foreninger m.v. skal betale indkomstårets forventede indkomstskat i løbet af indkomståret, jf. dog § 30 A. Beløb, der indbetales i løbet af indkomståret, benævnes acontoskat. Hvor selskabet eller foreningen m.v. anvender et andet indkomstår end kalenderåret (forskudt indkomstår), betales acontoskatten for et givet indkomstår i det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for.

Selskabsskattelovens § 30, stk. 6, indeholder regler om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat, dvs. at skatten i visse situationer skal betales på et tidligere tidspunkt, end det ellers er forudsat. Det fremgår af stk. 6, 1. pkt., at hvis et selskab eller en forening m.v. er i væsentlig restance med restskat som nævnt i § 30, stk. 1 eller 2, eller med indkomstskat som nævnt i § 30 A, stk. 1, kan Skatteforvaltningen bestemme, at de nævnte skatter forfalder til betaling samtidig med oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 12 og 13 og § 14, stk. 1.

Det foreslås, at selskabsskattelovens § 30, stk. 6, ophæves.

Som det fremgår af pkt. 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, vil Skatteforvaltningen typisk allerede have iværksat tiltag over for et selskab m.v. på det tidspunkt, hvor det ellers ville være aktuelt at overveje at anvende forkortet afregning i medfør af § 30, stk. 6. Forkortet afregning for selskabs- og acontoskat ses derfor ikke eller kun sjældent anvendt i praksis.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen ikke vil kunne fremrykke forfaldstidspunktet for betaling af selskabsskat for selskaber, der er i væsentlig restance med restskat.

### *Til § 10*

Til nr. 1 og 2

Skattekontrollovens §§ 75-81 indeholder regler om revisorpålæg.

Det følger af skattekontrollovens § 75, stk. 1, at hvis en skattepligtig er bogføringspligtig, og skal den skattepligtige indgive et skattemæssigt årsregnskab til Skatteforvaltningen efter regler fastsat efter § 6, stk. 1, nr. 1, kan Skatteforvaltningen træffe afgørelse om, at en statsautoriseret eller registreret revisor for den skattepligtige udarbejder et regnskab, hvis én af betingelserne i nr. 1-3 er opfyldt. Et eksempel på en af betingelserne er, at det skattemæssige årsregnskab i væsentligt omfang ikke opfylder kravene til indholdet af regnskabet bestemt i regler fastsat efter § 6, stk. 1, nr. 1.

Det fremgår af § 76, stk. 1, at før Skatteforvaltningen træffer afgørelse efter § 75, skal forvaltningen skriftligt underrette den skattepligtige om den påtænkte afgørelse. Der fastsættes en frist for den skattepligtige til at komme med bemærkninger, som ikke kan være på mindre end 15 dage, jf. § 76, stk. 2.

Indgiver den skattepligtige inden 2 måneder fra udløbet af den frist, som Skatteforvaltningen har fastsat efter § 76, stk. 2, et årsregnskab, der opfylder kravene fastsat i regler efter § 6, stk. 1, nr. 1, bortfalder Skatteforvaltningens afgørelse, jf. § 77, stk. 1.

Efter § 78 har den skattepligtige mulighed for at stille forslag om, hvilken der skal udarbejde regnskabet. § 79 indeholder regler om udredningen af honorar til revisor og virksomhedens pligt til at refundere udgifterne til Skatteforvaltningen. § 80 fastsætter, at opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter gælder også ved opkrævning af Skatteforvaltningens udlæg til revisor hos den skattepligtige. Det fremgår af § 81, at Skatteforvaltningens afgørelser efter § 75, jf. § 76, § 77, stk. 3, § 78, stk. 2, eller § 79, stk. 2, kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og at klage ikke har opsættende virkning.

Det foreslås, at *overskriften* før § 75 udgår, og at §§ 75-81 ophæves.

Forslaget vil medføre, at Skatteforvaltningen ikke længere vil kunne pålægge en skattepligtig at anvende en statsautoriseret eller registreret revisor til udarbejdelse af regnskab i medfør af skattekontrollovens §§ 75-81.

Skatteforvaltningen vil som efter gældende ret fortsat kunne søge at opnå de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage en opgørelse af den

## UDKAST

skatte- eller afgiftspligtige skatteansættelse eller afgiftstilsvær, på anden vis. Det vil f.eks. kunne være oplysninger fra tredjemandsindberetninger.

Til nr. 3

Skattekontrollovens § 83 indeholder straffebestemmelser om den form for skatteunddragelse, der betegnes som passiv skatteunddragelse.

Det fremgår af skattekontrollovens § 83, stk. 1, at en skattepligtig, der modtager en årsopgørelse uden at have afgivet de til skatteansættelsen pligtige oplysninger, jf. § 2, inden 4 uger efter udløb af fristen for afgivelse af sådanne oplysninger, jf. § 10, skal underrette Skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav.

Det følger af § 83, stk. 2, at en skattepligtig, som modtager en skønsmæssig ansættelse af den skattepligtige indkomst, jf. § 74, inden 4 uger efter modtagelsen skal underrette Skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav.

Det følger af § 83, stk. 3, at en skattepligtig, som ikke modtager en årsopgørelse eller et oplysningsskema, skal afgive de til skatteansættelsen pligtige oplysninger inden oplysningsfristernes udløb, jf. § 10.

Det fremgår af § 83, stk. 5, at begås overtrædelsen groft uagtsomt, straffes med bøde. Efter praksis udmåles bøden efter § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3, til en tredjedel af det unddragne beløb, jf. afsnit A.C.3.5.2.1 i Den juridiske vejledning.

Det foreslås, at i § 83, *stk. 5*, ændres »Begås overtrædelsen« til »Overtrædes *stk. 1-3*«.

Ændringen har isoleret set ingen indholdsmæssig betydning og har alene til formål at tilkendegive en justeret sanktionspraksis for overtrædelse af skattekontrollovens § 83, *stk. 5*, jf. *stk. 1-3*.

Med den foreslåede ændring er det således forudsat, at overtrædelser af skattekontrollovens § 83, *stk. 5*, jf. *stk. 1-3*, vil skulle straffes med en bøde, der svarer til unddragelsens størrelse. I de mindste sager, hvor unddragelsen i førstegangstilfælde ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., er det imidlertid forudsat, at der straffes med en bøde af fast størrelse på 5.000 kr.

Med den foreslåede sanktionspraksis vil overtrædelser af skattekontrollovens § 83, *stk. 5*, jf. *stk. 1-3*, blive omfattet af den samme bødepraksis, der

## UDKAST

gælder for groft uagtsomme overtrædelser af den øvrige skatte- og afgiftslovgivning, som fremgår af bemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

### *Til § 11*

Til nr. 1 og 2

Det fremgår af spilleafgiftslovens § 33, stk. 1, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen, jf. nr. 1, eller overtræder § 19, stk. 1-3 eller 5, §§ 20-23, § 24, stk. 1, § 25, § 29, stk. 1, eller § 30, stk. 2 eller 4-6, jf. nr. 2.

Den, der begår en af de i stk. 1 nævnte overtrædelser med forsæt til at undrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. § 33, stk. 2.

Det er forudsat, at der kan straffes med fængsel, hvis der er tale om en overtrædelse af spilleafgiftsloven, og overtrædelsen er begået af en fysisk person, der har haft forsæt til at undrage for mere end 100.000 kr., jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 24 som fremsat, pkt. 2.6 og de specielle bemærkninger til § 24.

Det foreslås, at i spilleafgiftslovens § 33, *stk. 1*, ændres »den, som« til »den, der«. Desuden foreslås det, at i § 33, *stk. 2*, ændres »Den, der« til »Den, som«.

De foreslåede ændringer har alene til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveauet ved overtrædelser af § 33, stk. 1 og 2.

Med ændringerne er det således forudsat, at overtrædelser af spilleafgiftsloven om unddragelse af afgift vil skulle omfattes af den sanktionspraksis, der

## UDKAST

er tilkendegivet i lovbemærkninger til lov nr. 1795 af 28. december 2023, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff, og som er beskrevet i det følgende.

Det forudsættes for det første, at der ikke længere vil skulle foretages en lempeligere bødeberegning, hvor der også straffes med fængsel. Tillægsbøden vil således skulle fordobles i sager, hvor der kan straffes med fængsel. Tillægsbøden vil herefter som udgangspunkt udgøre et beløb, der svarer til det dobbelte af det unddragne beløb.

Da det tillige forudsættes, at progressionsgrænsen ved beregning af normalbøder afskaffes, jf. nedenfor, vil bødeberegningen herefter foretages på samme måde, uanset om der er tale om en tillægsbøde eller en bøde, der beregnes efter normalbødetaksterne.

I situationer, hvor der er tale om forsøg, jf. straffelovens § 21, stk. 1, vil tillægsbøden udgøre et beløb, der svarer til det unddragne beløb.

Det forudsættes for det andet, at beløbsgrænsen for, hvornår der kan straffes med fængsel, hæves til 500.000 kr., jf. dog nedenfor om gentagelsestilfælde. Dette vil medføre, at hvis unddragelsen ikke udgør 500.000 kr. eller derover, vil der i disse sager kunne straffes med bøde, og de vil dermed kunne afsluttes administrativt af Skatteforvaltningen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Er unddragelsen 500.000 kr. eller derover, vil sagen skulle sendes til politiet med henblik på domstolsbehandling.

Ligesom efter gældende ret vil en unddragelse på 500.000 kr. eller derover som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som i dag vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen, der hjemler straf indtil 1 år og 6 måneder.

Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør 500.000 kr. eller derover, men overtrædelserne samlet set udgør 500.000 kr. eller derover, vil beløbsgrænsen for fængselsstraf være overskredet. F.eks. vil en unddragelse af spilleafgift på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. samlet set føre til, at grænsen er overskredet.

Straffelovens § 289 vil imidlertid ikke finde anvendelse i den situation, der er nævnt ovenfor. F.eks. vil en unddragelse af spilleafgift på 400.000 kr.

## UDKAST

og en momsunddragelse på 400.000 kr. ikke samlet set føre til, at forholdet kan henføres under straffelovens § 289.

Det er forudsat, at beløbsgrænsen på 500.000 kr., jf. ovenfor, ikke vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde.

I gentagelsestilfælde er det forudsat, at hvis den pågældende forsætligt unddrager for mere end 250.000 kr., og den pågældende tidligere er blevet straffet for at unddrage skatter eller afgifter for mere end 250.000 kr., vil vedkommende kunne straffes med fængsel og en tillægsbøde svarende til to gange det unddragne beløb. I denne situation vil den gentagne overtrædelse således have en gentagelsesvirkning, hvor beløbsgrænsen for fængselsstraf er lavere.

Gentagelsesvirkningen vil finde anvendelse, uanset hvilke skatter eller afgifter den tidligere straffesag angik.

Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør mere end 250.000 kr., men overtrædelserne samlet set udgør mere end 250.000 kr., vil beløbsgrænsen være overskredet.

F.eks. vil der kunne straffes med fængsel og en tillægsbøde på to gange det unddragne beløb, hvis den pågældende forsætligt unddrager 300.000 kr. (f.eks. 200.000 kr. i spilleafgift og 100.000 kr. i skat), og vedkommende tidligere er blevet straffet med bøde som følge af en forsætlig unddragelse på 280.000 kr. (f.eks. 180.000 kr. i spilleafgift og 100.000 kr. i moms).

Gentagelsesvirkningen vil ophøre, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. Med hensyn til betingede domme regnes fristen fra den endelige dom. Dette følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Det forudsættes for det tredje, at progressionsgrænsen på 60.000 kr., der i dag finder anvendelse ved beregningen af normalbøder, ophæves. Dette vil medføre en ikke uvæsentlig skærpelse af praksis for normalbøder.

Til belysning heraf er nedenfor to eksempler på beregning af bøder, der sammenligner gældende praksis, hvor progressionsgrænsen finder anvendelse, med lovforslagets forudsatte praksis, hvorefter progressionsgrænsen ophæves.



## UDKAST

Efter gældende praksis vil bøden ved en unddragelse på 100.000 kr., der er begået ved grov uagtsomhed, udgøre  $(\frac{1}{2} \times 60.000 \text{ kr.}) + (100.000 \text{ kr.} - 60.000 \text{ kr.}) = 70.000 \text{ kr.}$  Med den forudsatte nye praksis vil bøden i den samme situation udgøre  $1 \times 100.000 \text{ kr.} = 100.000 \text{ kr.}$

Efter gældende praksis vil bøden ved en forsætlig unddragelse på 200.000 kr. udgøre  $(60.000 \text{ kr.} \times 1) + (140.000 \text{ kr.} \times 2) = 340.000 \text{ kr.}$  Med den forudsatte nye praksis vil bøden i den samme situation udgøre  $2 \times 200.000 \text{ kr.} = 400.000 \text{ kr.}$

Foruden at medføre en skærpelse af bødeniveauet vil den forudsatte ophævelse af progressionsgrænsen medføre en forenkling af bødeberegningen, idet der ved beregningen alene vil skulle henses til tilregnelsergraden og unddragelsens størrelse, men ikke længere hvorvidt unddragelsen overstiger 60.000 kr.

Det forudsættes for det fjerde, at der sker en ændring af praksis for, hvornår der rejses en bødesag i førstegangstilfælde, og hvordan bøder udmåles i de mindste bødesager.

Det er således forudsat, at minimumsgrænsen for at rejse en bødesag i førstegangstilfælde, hvor bøden beregnes efter taksterne for normalbøder, vil skulle udgøre 40.000 kr., uanset om overtrædelsen begås forsætligt eller groft uagtsomt. Dette vil udgøre en forenkling, der vil gøre det nemmere for borgere og virksomheder at forudse, hvornår de risikerer at få en normalbøde.

Derudover er det forudsat, at en overtrædelse i de mindste sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil kunne medføre en bøde af fast størrelse i stedet for en bøde, der beregnes efter taksterne for normalbøder. Det er forudsat, at bøden af fast størrelse vil skulle udgøre 5.000 kr., uanset om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Da det herved vil være uden betydning, om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt, forventes ændringen at understøtte en hurtigere sagsbehandling.

Samlet set vil den nye forudsatte praksis for bøder af fast størrelse og de ovenfor beskrevne ændringer af progressions- og minimumsgrænsen medføre, at de mindste sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil kunne sanktioneres lempeligere og hurtigere med en fast bødetakst, mens de grovere sager sanktioneres hårdere efter nogle forenkede principper. Det vil medføre, at borgere og virksomheder i

## UDKAST

videre omfang vil kunne forudse konsekvenserne af at overtræde skatte- og afgiftslovgivningen.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

### *Til § 12*

Til nr. 1

Det fremgår af spiritusafgiftslovens § 31 a, stk. 1, at ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 31, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelserne vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. Hvis der sker konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer, jf. § 31 a, stk. 2.

Det fremgår af § 31, stk. 3, at hvis en overtrædelse omfattet af § 31, stk. 1, begås med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Det foreslås, at § 31 a ophæves.

Formålet med forslaget er at ophæve bestemmelsen i spiritusafgiftslovens § 31 a, da den kun sjældent bliver anvendt i praksis. Det skyldes, at bl.a. konfiskation ofte foretages af andre myndigheder end Skatteforvaltningen.

Forslaget vil medføre, at der ved grove eller gentagne overtrædelser af § 31, stk. 3, ikke længere vil skulle ske konfiskation af de varer, overtrædelserne vedrører. Det skal ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen fortsat vil kunne anvende reglerne om sikkerhedsstillelse og tvangsafmelding, som anses for mere effektive reaktionsmuligheder.

Forslaget vil ikke være til hinder for, at der som efter gældende ret vil kunne ske beslaglæggelse eller konfiskation af andre myndigheder, f.eks. Fødevarerstyrelsen, i medfør af lovgivningen på myndighedernes ressort.

## *Til § 13*

Til nr. 1 og 2

Det følger af tinglysningsafgiftslovens § 30, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt 1) opgør afgiftsgrundlaget forkert eller foretager en urigtig beregning af afgiften efter loven eller 2) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for Skatteforvaltningens beregning af afgiften eller til brug for afgiftsmyndighedens afgørelse om godtgørelse af afgift.

Det følger af § 30, stk. 2, at den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå godtgørelse, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Bødesager om overtrædelse af tinglysningsafgiftsloven kan afsluttes med administrativt bødeforelæg af Skatteforvaltningen, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angiven bøde. Dette følger af tinglysningsafgiftslovens § 31, jf. opkrævningslovens § 18.

Der kan straffes med fængsel, hvis der er tale om en overtrædelse af tinglysningsafgiftsloven, og overtrædelser er begået af en fysisk person, der har haft forsæt til at unddrage for mere end 100.000 kr., jf. om denne praksis i Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 24 som fremsat, de specielle bemærkninger til § 27.

Unddragelse af tinglysningsafgift, der ikke kan straffes med fængsel, kan alene straffes med bøde. Dette omfatter for det første overtrædelser, der er begået ved grov uagtsomhed. For det andet omfatter det overtrædelser, der er begået med forsæt til unddragelse, hvis strafssubjektet er en juridisk person. For det tredje omfatter det overtrædelser, hvis strafssubjektet er en fysisk person, og unddragelsen ikke overstiger den ovenfor nævnte beløbsgrænse på 100.000 kr. I disse sager beregnes bøden som udgangspunkt efter faste takster. Bøder, der beregnes efter disse takster, betegnes normalbøder.

Normalbøden udmåles til to gange det unddragne beløb, når der er forsæt til unddragelse, og en gang det unddragne beløb ved grov uagtsomhed. Af den del af unddragelsen, der ikke overstiger 60.000 kr., beregnes normalbøden

## UDKAST

kun som en gang det unddragne beløb, når der er forsæt til unddragelse, og som halvdelen af det unddragne beløb ved grov uagtsomhed. Denne grænse på 60.000 kr. betegnes progressionsgrænsen.

Da tillægsgbøder i fængselssager alene udgør et beløb, der svarer til unddragelsens størrelse, jf. ovenfor, foretages der således en lempeligere bødeberegning i fængselssager end i bødesager, hvor bøden beregnes efter normalbødetaksterne for forsætlig unddragelse.

Ved førstegangsovertrædelser i sager, hvor der er tale om normalbøder, rejses der efter praksis alene en bødesag, hvis unddragelsen overstiger visse beløbsgrænser.

Ved forsætlig unddragelse af tinglysningsafgift rejses der ikke en bødesag, hvis der er tale om en førstegangsovertrædelse, og unddragelsen er 5.000 kr. eller derunder. Ved grov uagtsom unddragelse er beløbsgrænsen 10.000 kr. ved førstegangsovertrædelser.

Det lægges som udgangspunkt til grund, at der højst er handlet groft uagtsomt, hvis der ikke foreligger et åbenbart forsætligt forhold, og den samlede unddragne tinglysningsafgift ikke overstiger 10.000 kr.

Det foreslås, at i § 30, stk. 1, ændres »den, som« til »den, der«. Det foreslås desuden, at i § 30, stk. 2, ændres »Den, der« til »Den, som«.

De foreslåede ændringer har alene til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveauet ved overtrædelser af § 30, stk. 1 og 2.

Det forudsættes således, at overtrædelser af tinglysningsafgiftsloven om unddragelse af afgift vil skulle omfattes af den sanktionspraksis, der er beskrevet i lovbemærkningerne til lov nr. 1795 af 28. december 2023, jf. Folketingstidende 2023-24, tillæg A, L 52 som fremsat, s. 12ff. Den forudsatte sanktionspraksis er beskrevet nedenfor.

Det forudsættes for det første, at der ikke længere vil skulle foretages en lempeligere bødeberegning, hvor der også straffes med fængsel.

Tillægsgbøden vil således skulle fordobles i sager, hvor der kan straffes med fængsel. Tillægsgbøden vil herefter som udgangspunkt udgøre et beløb, der svarer til det dobbelte af det unddragne beløb.

## UDKAST

Da det med lovforslaget tillige er forudsat, at progressionsgrænsen ved beregning af normalbøder afskaffes, jf. nedenfor, vil bødeberegningen herefter foretages på samme måde, uanset om der er tale om en tillægsbøde eller en bøde, der beregnes efter normalbødetaksterne.

I situationer, hvor der er tale om forsøg, jf. straffelovens § 21, stk. 1, vil tillægsbøden udgøre et beløb, der svarer til det unddragne beløb.

Det forudsættes for det andet, at beløbsgrænsen for, hvornår der kan straffes med fængsel, hæves til 500.000 kr., jf. dog nedenfor om gentagelsestilfælde. Dette vil medføre, at hvis unddragelsen ikke udgør 500.000 kr. eller derover, vil der i disse sager kunne straffes med bøde, og de vil dermed kunne afsluttes administrativt af Skatteforvaltningen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Er unddragelsen 500.000 kr. eller derover, vil sagen skulle sendes til politiet med henblik på domstolsbehandling.

Ligesom efter gældende ret vil en unddragelse på 500.000 kr. eller derover som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel. Som i dag vil det imidlertid skulle bero på en konkret vurdering, hvorvidt forholdet skal henføres til straffelovens § 289, eller det skal henføres til straffebestemmelsen i særlovgivningen, der hjemler straf indtil 1 år og 6 måneder.

Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør 500.000 kr. eller derover, men overtrædelserne samlet set udgør 500.000 kr. eller derover, vil beløbsgrænsen for fængselsstraf være overskredet. F.eks. vil en unddragelse af tinglysningsafgift på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. samlet set føre til, at grænsen er overskredet.

Straffelovens § 289 vil imidlertid ikke finde anvendelse i den situation, der er nævnt ovenfor. F.eks. vil en unddragelse af tinglysningsafgift på 400.000 kr. og en momsunddragelse på 400.000 kr. ikke samlet set føre til, at forholdet kan henføres under straffelovens § 289.

Det er forudsat, at beløbsgrænsen på 500.000 kr., jf. ovenfor, ikke vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde.

I gentagelsestilfælde er det forudsat, at hvis den pågældende forsætligt unddrager for mere end 250.000 kr., og den pågældende tidligere er blevet straffet for at unddrage skatter eller afgifter for mere end 250.000 kr., vil vedkommende kunne straffes med fængsel og en tillægsbøde svarende til

## UDKAST

to gange det unddragne beløb. I denne situation vil den gentagne overtrædelse således have en gentagelsesvirkning, hvor beløbsgrænsen for fængselsstraf er lavere.

Gentagelsesvirkningen vil finde anvendelse, uanset hvilke skatter eller afgifter den tidligere straffesag angik.

Hvis der er tale om overtrædelser af forskellige love, og de enkelte overtrædelser ikke udgør mere end 250.000 kr., men overtrædelserne samlet set udgør mere end 250.000 kr., vil beløbsgrænsen være overskredet.

F.eks. vil der kunne straffes med fængsel og en tillægsbøde på to gange det unddragne beløb, hvis den pågældende forsætligt unddrager 300.000 kr. (f.eks. 200.000 kr. i tinglysningsafgift og 100.000 kr. i skat), og vedkommende tidligere er blevet straffet med bøde som følge af en forsætlig unddragelse på 280.000 kr. (f.eks. 180.000 kr. i tinglysningsafgift og 100.000 kr. i moms).

Gentagelsesvirkningen vil ophøre, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. Med hensyn til betingede domme regnes fristen fra den endelige dom. Dette følger af straffelovens § 84, stk. 3.

Det forudsættes for det tredje, at progressionsgrænsen på 60.000 kr., der i dag finder anvendelse ved beregningen af normalbøder, ophæves. Dette vil medføre en ikke uvæsentlig skærpelse af praksis for normalbøder.

Til belysning heraf er nedenfor to eksempler på beregning af bøder, der sammenligner gældende praksis, hvor progressionsgrænsen finder anvendelse, med lovforslagets forudsatte praksis, hvorefter progressionsgrænsen ophæves.

Efter gældende praksis vil bøden ved en unddragelse på 100.000 kr., der er begået ved grov uagtsomhed, udgøre  $(\frac{1}{2} \times 60.000 \text{ kr.}) + (100.000 \text{ kr.} - 60.000 \text{ kr.}) = 70.000 \text{ kr.}$  Med den forudsatte nye praksis vil bøden i den samme situation udgøre  $1 \times 100.000 \text{ kr.} = 100.000 \text{ kr.}$

Efter gældende praksis vil bøden ved en forsætlig unddragelse på 200.000 kr. udgøre  $(60.000 \text{ kr.} \times 1) + (140.000 \text{ kr.} \times 2) = 340.000 \text{ kr.}$  Med den forudsatte nye praksis vil bøden i den samme situation udgøre  $2 \times 200.000 \text{ kr.} = 400.000 \text{ kr.}$

## UDKAST

Foruden at medføre en skærpelse af bødeniveauet vil den forudsatte ophævelse af progressionsgrænsen medføre en forenkling af bødeberegningen, idet der ved beregningen alene vil skulle henses til tilregnelsesgraden og unddragelsens størrelse, men ikke længere hvorvidt unddragelsen overstiger 60.000 kr.

Det forudsættes for det fjerde, at der sker en ændring af praksis for, hvornår der rejses en bødesag i førstegangstilfælde, og hvordan bøder udmåles i de mindste bødesager.

Det er således forudsat, at minimumsgrænsen for at rejse en bødesag i førstegangstilfælde, hvor bøden beregnes efter taksterne for normalbøder, vil skulle udgøre 40.000 kr., uanset om overtrædelsen begås forsætligt eller groft uagtsomt. Dette vil udgøre en forenkling, der vil gøre det nemmere for borgere og virksomheder at forudse, hvornår de risikerer at få en normalbøde.

Derudover er det forudsat, at en overtrædelse i de mindste sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil kunne medføre en bøde af fast størrelse i stedet for en bøde, der beregnes efter taksterne for normalbøder. Det er forudsat, at bøden af fast størrelse vil skulle udgøre 5.000 kr., uanset om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Da det herved vil være uden betydning, om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt, forventes ændringen at understøtte en hurtigere sagsbehandling.

Samlet set vil den nye forudsatte praksis for bøder af fast størrelse og de ovenfor beskrevne ændringer af progressions- og minimumsgrænsen medføre, at de mindste sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil kunne sanktioneres lempeligere og hurtigere med en fast bødetakst, mens de grovere sager sanktioneres hårdere efter nogle forenkledede principper. Det vil medføre, at borgere og virksomheder i videre omfang vil kunne forudse konsekvenserne af at overtræde skatte- og afgiftslovgivningen.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

## UDKAST

Til nr. 1

Det fremgår af tobaksafgiftslovens § 25 a, stk. 1, at ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 25, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelserne vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. Hvis der sker konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer, jf. § 25 a, stk. 2.

Det følger af tobaksafgiftslovens § 25, stk. 3, at hvis en af de nævnte overtrædelser i stk. 1 begås med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Det foreslås, at § 25 a ophæves.

Formålet med forslaget er at ophæve bestemmelsen i tobaksafgiftslovens § 25 a, da den kun sjældent bliver anvendt i praksis. Det skyldes, at bl.a. konfiskation ofte foretages af andre myndigheder end Skatteforvaltningen.

Forslaget vil medføre, at der ved grove eller gentagne overtrædelser af § 25, stk. 3, ikke vil skulle ske konfiskation af de varer, overtrædelserne vedrører. Det skal ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen fortsat vil kunne anvende reglerne om sikkerhedsstillelse og tvangsafmelding, som anses for mere effektive reaktionsmuligheder.

Forslaget vil ikke være til hinder for, at der som efter gældende ret vil kunne ske beslaglæggelse eller konfiskation af andre myndigheder, f.eks. Fødevarerstyrelsen, i medfør af lovgivningen på myndighedernes ressort.

### *Til § 15*

Til nr. 1

Det fremgår af øl- og vinafgiftslovens § 25 a, stk. 1, at ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 25, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelserne vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. Hvis der sker konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer, jf. § 25 a, stk. 2.



## UDKAST

Det foreslås, at § 25 a ophæves.

Formålet med forslaget er at ophæve bestemmelsen i øl- og vinafgiftslovens § 25 a, da den kun sjældent bliver anvendt i praksis. Det skyldes, at bl.a. konfiskation ofte foretages af andre myndigheder end Skatteforvaltningen.

Forslaget vil medføre, at der ved grove eller gentagne overtrædelser af § 25, stk. 3, ikke vil skulle ske konfiskation af de varer, overtrædelsen vedrører. Det skal ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen fortsat vil kunne anvende reglerne om sikkerhedsstillelse og tvangsafmelding, som anses for mere effektive reaktionsmuligheder.

Forslaget vil ikke være til hinder for, at der som efter gældende ret vil kunne ske beslaglæggelse eller konfiskation af andre myndigheder, f.eks. Fødevarerstyrelsen, i medfør af lovgivningen på myndighedernes ressort.

### *Til § 16*

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2025.

For så vidt angår ophævelsen af reglerne om konfiskation af punktafgiftspligtige varer, reglerne om kreditbegrænsning, reglerne om revisorpålæg og reglerne om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat vil de pågældende regler ikke kunne anvendes af Skatteforvaltningen fra og med den 1. januar 2025. Det vil indebære, at en afgørelse, der måtte være truffet før den 1. januar 2025, om konfiskation af punktafgiftspligtige varer, om kreditbegrænsning, om revisorpålæg og om forkortet afregning for selskabs- og acontoskat vil ophøre med at have virkning fra og med den 1. januar 2025. Der henvises til lovforslagets § 1, § 2, nr. 2, §§ 4, 5 og 9, § 10, nr. 4, og §§ 12 og 14 og 15 om ophævelsen af de pågældende regler.

For så vidt angår de lovændringer, med hvilke der samtidig er tilkendegivet et ønsket sanktionsniveau, vil straffelovens § 3 finde anvendelse. Det følger af straffelovens § 3, stk. 1, at er den ved en handlings påkendelse gældende straffelovgivning forskellig fra den, der gjaldt ved handlingens foretagelse, afgøres spørgsmålet om strafbarhed og straf efter den senere lov, dog at afgørelsen ikke derved må blive strengere end efter den ældre lov. Beror ophøret af lovens gyldighed på ydre, strafskylden uvedkommende forhold, bliver handlingen at bedømme efter den ældre lov. Det følger af § 3, stk. 2, at

## UDKAST

bortfalder uden for sidstnævnte tilfælde ved lov en handlings strafbarhed, bortfalder også den for sådan handling idømte, men ikke fuldbyrdede straf. Den dømte kan forlange, at spørgsmålet om straffens bortfald ved påtalemyndighedens foranstaltning indbringes for den ret, der har påkendt sagen i første instans. Afgørelsen træffes ved kendelse. Der henvises til lovforslagets §§ 3 og 6, § 7, nr. 1, og § 11 og § 13 om de lovændringer, hvor der samtidig er tilkendegivet et ønsket sanktionsniveau.

I § 3 foreslås skatteforvaltningslovens straffebestemmelser om omkostningsgodtgørelse ændret, ligesom der med ændringerne er tilkendegivet et ønsket sanktionsniveau for overtrædelse af de pågældende regler. Ændringerne og det forudsatte sanktionsniveau, der er beskrevet i pkt. i 2.6.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, vil finde anvendelse for overtrædelser, der begås fra og med den 1. januar 2025.

I § 6 foreslås det at indføre en ny straffebestemmelse i forbrugsafgiftsloven, ligesom der med indførelsen er tilkendegivet et ønsket sanktionsniveau for overtrædelse af den pågældende regel. Den foreslåede straffebestemmelse og det forudsatte sanktionsniveau, der er beskrevet i pkt. 2.8.3, vil finde anvendelse for overtrædelser, der begås fra og med 1. januar 2025.

Med ændringen i § 10, nr. 6, er der tilkendegivet et ønske om en skærpet sanktionspraksis for overtrædelse af skattekontrollovens § 83, stk. 5, jf. stk. 1-3. Denne praksis, der er beskrevet i pkt. 2.6.3, vil finde anvendelse for overtrædelser, der begås fra og med den 1. januar 2025.

Med ændringerne i §§ 11 og 13 er der tilkendegivet et ønske om et nyt sanktionsniveau i straffesager om overtrædelse af spilleafgiftsloven og tinglysningssafgiftsloven. Som det er også beskrevet i pkt. 2.7.3, er der tale om en ændring af beløbsgrænsen for, hvornår der kan straffes med fængsel, en ny praksis for, hvornår der kan rejses en bødesag i førstegangstilfælde, en ny praksis for bøder af fast størrelse i sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr. og en ny praksis om forøgelse af tillægsbøder og normalbøder.

For så vidt angår den nye praksis om ændring af beløbsgrænsen for, hvornår der kan straffes med fængsel, den nye praksis om, hvornår der kan rejses en bødesag i førstegangstilfælde, og den nye praksis om bøder af fast størrelse i sager, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., vil der være tale om en lempelse af sanktionspraksis. Denne nye praksis vil således både skulle anvendes på overtrædelser, der er begået før den 1. januar 2025, og overtrædelser, der begås fra og med den 1. januar 2025.

## UDKAST

For så vidt angår den nye praksis om forøgelse af tillægsbøder og normalbøder, vil der være tale om en skærpelse af sanktionspraksis. Denne nye praksis vil således alene skulle anvendes på overtrædelser, der begås fra og med den 1. januar 2025.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der ændres, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Det foreslås i *stk. 2*, at regler udstedt i medfør af selskabsskattelovens § 30, stk. 7, jf. lovbekendtgørelse nr. 1241 af 22. august 2022, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1563 af 12. december 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af selskabsskattelovens § 30, stk. 6, jf. denne lovs § 9, nr. 1.

Det fremgår af selskabsskattelovens § 30, stk. 7, at skatteministeren fastsætter regler om administrationen af acontoskatten, om opkrævningen af indkomstskatten m.v. samt om afregningen af de beløb, der efter § 23 tilfalder kommunerne.

Ved denne lovs § 9, nr. 1, ophæves selskabsskattelovens § 30, stk. 6, hvorved der sker en rykning, så stk. 7 bliver stk. 6.

Forslaget vil sikre, at regler udstedt i medfør af selskabsskattelovens § 30, stk. 7, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af det, der med denne lovs vedtagelse bliver stk. 6.

## Bilag 1

## Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;"><b>§ 1</b></p> <p>I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 209 af 27. februar 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1310 af 6. december 2019 og lov nr. 332 af 9. april 2024, foretages følgende ændring:</p>
<p><b>§ 62.</b> Told- og skatteforvaltningen kan uanset §§ 57 og 64 pålægge registrerede virksomheder at indsende angivelse og indbetale afgiften efter reglerne i § 2 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., jf. den nævnte lovs bilag 1, liste A, såfremt betingelserne i den nævnte lovs § 11, stk. 1, er opfyldt. Pålæg om forkortet afregningsperiode efter 1. pkt. gives virksomheden ved anbefalet brev.</p> <p><i>Stk. 2-9. ---</i></p>	<p><b>1.</b> I § 62, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 11, stk. 1,«: »nr. 2-4,«.</p>
	<p style="text-align: center;"><b>§ 2</b></p> <p>I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2711 af 20. december 2021, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:</p>
<p><b>§ 5 a.</b> Told- og skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om, at en statsautoriseret eller registreret revisor for virksomheden udarbejder et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte</p>	<p><b>1.</b> §§ 5 a-5 g ophæves.</p>

skatte- og afgiftslov, hvis en af betingelserne i nr. 1 eller 2 er opfyldt.

1) Virksomheden har ikke udarbejdet et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov.

2) Størrelsen af det tilsvarende, der påhviler virksomheden, kan ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskab.

*Stk. 2.* Ved afgørelse efter stk. 1 skal told- og skatteforvaltningen tage hensyn til virksomhedens forhold, herunder betalingsevne.

*Stk. 3.* Der kan ikke udstedes revisorpålæg efter stk. 1, hvis virksomheden er taget under rekonstruktionsbehandling, jf. konkurslovens § 11, eller er under konkursbehandling, jf. konkurslovens § 17.

**§ 5 b.** Før told- og skatteforvaltningen træffer afgørelse efter § 5 a, skal forvaltningen skriftligt underrette virksomheden om den påtænkte afgørelse.

*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen fastsætter en frist for virksomhedens bemærkninger til den påtænkte afgørelse efter stk. 1. Fristen kan ikke være på mindre end 15 dage.

*Stk. 3.* Efter udløbet af den frist, der er fastsat i stk. 2, underretter told- og skatteforvaltningen virksomheden om den truffene afgørelse.

**§ 5 c.** Indgiver virksomheden inden 2 måneder fra udløbet af den frist, som told- og skatteforvaltningen

har fastsat efter § 5 b, stk. 2, et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov, bortfalder told- og skatteforvaltningens afgørelse efter § 5 a, jf. dog stk. 3.

*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning forlænge fristen for indgivelse af regnskabet, hvis særlige forhold taler herfor.

*Stk. 3.* Finder told- og skatteforvaltningen, at det regnskab, som virksomheden indgiver efter stk. 1, ikke kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov, meddeles dette virksomheden ved en afgørelse.

**§ 5 d.** Virksomheden kan inden udløbet af fristen i § 5 c, stk. 1, stille forslag om, hvilken revisor der skal udarbejde regnskabet. § 5 c, stk. 2, om forlængelse af fristen for indgivelse af regnskabet gælder også i dette tilfælde.

*Stk. 2.* Kan told- og skatteforvaltningen ikke godkende virksomhedens forslag efter stk. 1, meddeles dette virksomheden ved en afgørelse. Told- og skatteforvaltningen oplyser samtidig virksomheden om, hvilken revisor forvaltningen vil anmode om at udarbejde et regnskab for virksomheden.

**§ 5 e.** Told- og skatteforvaltningen udreder honoraret til revisor for udarbejdelse af regnskab efter § 5 a.

<p>Virksomheden har pligt til at refundere told- og skatteforvaltningen udgifterne til revisorhonoraret, jf. dog stk. 2 og 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Told- og skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om, at virksomheden kun skal refundere en del af udgifterne til honoraret efter stk. 1, 2. pkt., hvis særlige forhold taler herfor.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Stk. 1, 2. pkt., gælder ikke, hvis virksomheden får medhold i en klage over en afgørelse, som told- og skatteforvaltningen har truffet efter § 5 a, jf. § 5 b, § 5 c, stk. 3, § 5 d, stk. 2, eller denne paragrafs stk. 2, jf. § 5 g.</p> <p><b>§ 5 f.</b> De almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter i denne lov gælder også ved opkrævning af told- og skatteforvaltningens udlæg til revisor hos virksomheden.</p> <p><b>§ 5 g.</b> Told- og skatteforvaltningens afgørelser efter § 5 a, jf. § 5 b, § 5 c, stk. 3, § 5 d, stk. 2, eller § 5 e, stk. 2, kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klage efter stk. 1 har ikke opsættende virkning.</p>	
	<p style="text-align: center;"><b>§ 3</b></p> <p>I skatteforvaltningsloven, jf. lov- bekendtgørelse nr. 835 af 3. juni 2022, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1796 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:</p>

## UDKAST

<p><b>§ 60.</b> Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p><b>1.</b> § 60, <i>stk. 1</i>, ophæves, og i stedet indsættes:</p> <p>»Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.«</p>
<p><b>§ 60.</b> ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.</p>	<p><b>2.</b> I § 60 indsættes efter <i>stk. 1</i> som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Den, der overtræder <i>stk. 1</i> med forsæt til uberettiget at opnå udbetaling af omkostningsgodtgørelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«</p> <p><i>Stk. 2</i> bliver herefter <i>stk. 3</i>.</p>
	<p style="text-align: center;"><b>§ 4</b></p> <p>I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1446 af 21. juni 2021, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 333 af 9. april 2024, foreta- ges følgende ændring:</p>
<p><b>§ 26 a.</b> Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 26, <i>stk. 3</i>, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelser vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det unddragne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.</p>	<p><b>1.</b> § 26 a ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;"><b>§ 5</b></p>



## UDKAST

	<p>I emballageafgiftsloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 600 af 5. maj 2020, som ændret senest ved § 13 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foreta- ges følgende ændring:</p>
<p><b>§ 18 a.</b> Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 18, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelserne vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det unddragne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. <i>Stk. 2.</i> Sker der konfiskation, bort- falder afgiftspligten for de konfi- skerede varer.</p>	<p><b>1. § 18 a</b> ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;"><b>§ 6</b></p> <p>I lov om forskellige forbrugsafgif- ter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2616 af 28. decem- ber 2021 og § 14 i lov nr. 1795 af 28. december 2023 og senest ved lov nr. 331 af 9. april 2024, foreta- ges følgende ændringer:</p>
<p><b>§ 22.</b> Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt: 1)-3) --- 4) fortsætter driften af en afgifts- pligtig virksomhed, hvis registre- ring er inddraget efter § 20 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette, eller 5) --- <i>Stk. 2-4.</i> ---</p>	<p><b>1. I § 22, stk. 1, nr. 4,</b> udgår: »eller«.</p>
<p><b>§ 22.</b> Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt: 1)-4) ---</p>	<p><b>2. I § 22, stk. 1,</b> indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:  »5) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der</p>

## UDKAST

<p>5) undlader at efterkomme et i medfør af § 16 a, stk. 6, 1. pkt., meddelt påbud. <i>Stk. 2-4. ---</i></p>	<p>ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå, eller«. Nr. 5 bliver herefter nr. 6.</p>
	<p style="text-align: center;"><b>§ 7</b></p> <p>I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 179 af 22. februar 2023, som ændret ved § 3 i lov nr. 715 af 25. juni 2010, § 37 i lov nr. 753 af 13. juni 2023 og § 2 i lov nr. 1796 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:</p>
<p><b>§ 21.</b> Told- og skatteforvaltningen kan afslutte en sag om overtrædelse af § 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2, eller forskrifter, der er udstedt i medfør af loven, uden retslig forfølgning, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. <i>Stk. 2. ---</i></p>	<p><b>1.</b> I § 21, <i>stk. 1</i>, ændres »§ 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2,« til: »denne lov«.</p>
<p><b>§ 21.</b> --- <i>Stk. 2.</i> Reglerne i retsplejelovens § 832, stk. 2 og 3, om indholdet af anklageskrift og om bortfald af videre forfølgning finder tilsvarende anvendelse på bødeforlæg efter stk. 1.</p>	<p><b>2.</b> I § 21, <i>stk. 2</i>, ændres »§ 832, stk. 2 og 3,« til: »§ 832, stk. 4, og § 834«.</p>
	<p style="text-align: center;"><b>§ 8</b></p> <p>I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 2729 af 21. december 2021, som ændret ved § 11 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, § 12 i lov nr. 755 af 13. juni 2023 og § 22 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, foretages følgende ændring:</p>

## UDKAST

<p>§ 18. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:</p> <p>1) ---</p> <p>2) Overtræder § 2, stk. 1, § 3, stk. 2 eller 3, § 6, stk. 2, § 6 a, stk. 2, § 6 b, stk. 2 eller 3, § 10, stk. 2, eller § 14, stk. 2 eller 3.</p> <p><i>Stk. 2-5. ---</i></p>	<p><b>1. I § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 6, stk. 2,« til: »§ 6, stk. 3,«.</b></p>
	<p style="text-align: center;"><b>§ 9</b></p> <p>I selskabsskatteloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1241 af 22. august 2022, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1563 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 30. ---</p> <p><i>Stk. 2-5. ---</i></p> <p><i>Stk. 6.</i> Hvis et selskab eller en forening m.v. er i væsentlig restance med restskat som nævnt i stk. 1 eller 2 eller med indkomstskat som nævnt i § 30 A, stk. 1, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at de nævnte skatter forfalder til betaling samtidig med oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 12 og 13 og § 14, stk. 1. Hvis et selskab eller en forening m.v. er i væsentlig restance med acontoskat som nævnt i § 29 A, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at de nævnte skatter forfalder til betaling før de i bestemmelsen anførte tidspunkter. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere fastsætte antallet af rater. Betaling af restskat, indkomstskat eller acontoskat senest den 20. i forfaldsmånedens anses for rettidig. Stk. 4, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Told- og</p>	<p><b>1. § 30, stk. 6, ophæves.</b></p> <p>Stk. 7 bliver herefter stk. 6.</p>

## UDKAST

<p>skatteforvaltningen kan endelig bestemme, at et selskab eller en forening m.v., der er omfattet af § 30 A, stk. 1, og som uanset foranstaltninger i medfør af 1. pkt. fortsat er i væsentlig restance med indkomstskat, skal overgå til at betale indkomstskat i løbet af indkomståret efter reglerne i § 29 A.</p> <p><i>Stk. 7. ---</i></p>	
	<p style="text-align: center;"><b>§ 10</b></p> <p>I skattekontrolloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 12 af 8. januar 2024, som ændret ved § 9 i lov nr. 482 af 22. maj 2024, foretages føl- gende ændringer:</p>
<p><i>Revisorpålæg</i></p> <p><b>§ 75.</b> Er en skattepligtig bogfø- ringspligtig, og skal den skatteplig- tige indgive et skattemæssigt års- regnskab til told- og skatteforvalt- ningen efter regler fastsat efter § 6, stk. 1, nr. 1, kan told- og skattefor- valtningen træffe afgørelse om, at en statsautoriseret eller registreret revisor for den skattepligtige udar- bejder et regnskab, hvis én af føl- gende betingelser er opfyldt:</p> <p>1) Det skattemæssige årsregnskab opfylder i væsentligt omfang ikke kravene til indholdet af regnskabet bestemt i regler fastsat efter § 6, stk. 1, nr. 1.</p> <p>2) Det skattemæssige årsregnskab er ikke indsendt rettidigt til told- og skatteforvaltningen.</p> <p>3) Bogføringslovens regnskabsbe- stemmelser er i væsentligt omfang ikke opfyldt.</p>	<p><b>1. og 2. Overskriften</b> før § 75 ophæ- ves, og §§ 75-81 ophæves.</p>

*Stk. 2.* Ved afgørelse efter stk. 1 skal told- og skatteforvaltningen tage hensyn til den skattepligtiges personlige forhold, herunder betalingsevne.

*Stk. 3.* Der kan ikke udstedes revisorpålæg efter stk. 1, hvis den skattepligtige er taget under rekonstruktionsbehandling, jf. konkurslovens § 11, eller den skattepligtiges bo er under konkursbehandling, jf. konkurslovens § 17.

**§ 76.** Før told- og skatteforvaltningen træffer afgørelse efter § 75, skal forvaltningen skriftligt underrette den skattepligtige om den påtænkte afgørelse.

*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen fastsætter en frist for den skattepligtiges bemærkninger til den påtænkte afgørelse efter stk. 1. Fristen kan ikke være på mindre end 15 dage.

*Stk. 3.* Efter udløbet af den frist, der er fastsat i stk. 2, underretter told- og skatteforvaltningen den skattepligtige om den trufne afgørelse.

**§ 77.** Indgiver den skattepligtige inden 2 måneder fra udløbet af den frist, som told- og skatteforvaltningen har fastsat efter § 76, stk. 2, et årsregnskab, der opfylder kravene fastsat i regler efter § 6, stk. 1, nr. 1, bortfalder told- og skatteforvaltningens afgørelse efter § 75, jf. dog stk. 3.

*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning forlænge fri-

sten for indgivelse af årsregnskab, hvis særlige forhold taler herfor.

*Stk. 3.* Finder told- og skatteforvaltningen, at det årsregnskab, som den skattepligtige indgiver efter stk. 1, ikke opfylder kravene fastsat i regler efter § 6, stk. 1, nr. 1, meddeles dette den skattepligtige ved en afgørelse.

**§ 78.** Den skattepligtige kan inden udløbet af fristen i § 77, stk. 1, stille forslag om, hvilken revisor der skal udarbejde regnskabet. § 77, stk. 2, om forlængelse af fristen for indgivelse af årsregnskabet gælder også i sådant tilfælde.

*Stk. 2.* Kan told- og skatteforvaltningen ikke godkende den skattepligtiges forslag efter stk. 1, meddeles dette den skattepligtige ved en afgørelse. Told- og skatteforvaltningen oplyser samtidig den skattepligtige om, hvilken revisor forvaltningen vil anmode om at udarbejde et regnskab for den skattepligtige.

**§ 79.** Told- og skatteforvaltningen udreder honoraret til revisor for udarbejdelse af regnskab efter § 75. Den skattepligtige har pligt til at refundere told- og skatteforvaltningens udgifter til revisorhonoraret, jf. dog stk. 2 og 3.

*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om, at den skattepligtige kun skal refundere en del af udgifterne til honoraret efter

## UDKAST

<p>stk. 1, 2. pkt., hvis særlige forhold taler herfor.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Stk. 1, 2. pkt., gælder ikke, hvis den skattepligtige får medhold i en klage over en afgørelse, som told- og skatteforvaltningen har truffet efter § 75, jf. § 76, § 77, stk. 3, § 78, stk. 2, eller denne paragrafs stk. 2, jf. § 81.</p> <p><b>§ 80.</b> Opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter gælder også ved opkrævning af told- og skatteforvaltningens udlæg til revisor hos den skattepligtige.</p> <p><b>§ 81.</b> Told- og skatteforvaltningens afgørelser efter § 75, jf. § 76, § 77, stk. 3, § 78, stk. 2, eller § 79, stk. 2, kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klage efter stk. 1 har ikke opsættende virkning.</p>	
<p><b>§ 83.</b> ---</p> <p><i>Stk. 2-4.</i> ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> Begås overtrædelsen groft uagtsomt, straffes med bøde.</p>	<p><b>3.</b> I § 83, <i>stk. 5</i>, ændres »Begås overtrædelsen« til: »Overtrædes stk. 1-3«.</p>
	<p style="text-align: center;"><b>§ 11</b></p> <p>I lov om afgifter af spil, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1209 af 13. august 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 2226 af 29. december 2020 og § 2 i lov nr. 375 af 28. marts 2022, fore- tages følgende ændringer:</p>
<p><b>§ 33.</b> Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt</p> <p>1) ---</p>	<p><b>1.</b> I § 33, <i>stk. 1</i>, ændres »den, som« til: »den, der«.</p>

## UDKAST

<p>2) --- Stk. 2-4. ---</p>	
<p><b>§ 33.</b> --- Stk. 2. Den, der begår en af de i stk. 1 nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Stk. 3. --- Stk. 4. ---</p>	<p><b>2.</b> I § 33, stk. 2, ændres »Den, der« til: »Den, som«.</p>
	<p><b>§ 12</b></p> <p>I spiritusafgiftsloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 417 af 23. april 2024, foretages følgende ændring:</p>
<p><b>§ 31 a.</b> Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 31, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelserne vedrører. Konfiskation kan dog udlades, hvis det unddragne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.</p>	<p><b>1.</b> § 31 a ophæves.</p>
	<p><b>§ 13</b></p> <p>I tinglysningsafgiftsloven, jf. lov- bekendtgørelse nr. 1083 af 22. juni 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, § 6 i lov nr. 2227 af 29. december 2020, § 1 i lov nr. 369 af 2. april 2023 og § 16 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, foreta- ges følgende ændringer:</p>
<p><b>§ 30.</b> Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt 1) ---</p>	<p><b>1.</b> I § 30, stk. 1, ændres »den, som« til: »den, der«.</p>



## UDKAST

<p>2) --- Stk. 2-4. ---</p>	
<p><b>§ 30.</b> --- Stk. 2. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå godtgørelse, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Stk. 3. --- Stk. 4. ---</p>	<p><b>2.</b> I § 30, stk. 2, ændres »Den, der« til: »Den, som«.</p>
	<p style="text-align: center;"><b>§ 14</b></p> <p>I tobaksafgiftsloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 170 af 21. februar 2024, som ændret ved § 6 i lov nr. 333 af 9. april 2024, foretages føl- gende ændring:</p>
<p><b>§ 25 a.</b> Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 25, stk. 3, skal der ske konfiskation af de varer, overtrædelserne vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr. Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.</p>	<p><b>1.</b> § 25 a ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;"><b>§ 15</b></p> <p>I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 416 af 23. april 2024, som ændret ved § 7 i lov nr. 333 af 9. april 2024, foretages føl- gende ændring:</p>
<p><b>§ 25 a.</b> Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 25, stk. 3, skal der ske konfiskation af de</p>	<p><b>1.</b> § 25 a ophæves.</p>

## UDKAST

<p>varer, overtrædelsen vedrører. Konfiskation kan dog undlades, hvis det undtagne afgiftsbeløb ved den pågældende overtrædelse ikke overstiger 1.000 kr.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.</p>	
---	--